

Ἐλεύθερα Νιότης

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΙΕΝΩΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Π. Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ :	Ἐγερτήριο
Κ. ΚΑΛΛΙΑ :	Τὰ λαϊκά μας βάρθρα
Γ. ΣΑΧΙΝΗ :	Μαραθωνοδρόμοι ὑπάρχουν
Α. ΠΑΤΡΑ :	Βαδίζουμε πρὸς τὴν εἰρήνην μὲ πολεμικὲς κρούσεις.
Ρ. ΡΟΥΦΟΥ :	Τὸ τέλος τῆς Εὐρώπης.
ΣΠΥΡΟΥ ΜΑΚΡΗ :	Συνέντευξη μὲ τὸν πρόεδρο τῆς Παγ. Δημοκρατικῆς Νεο- λαίας ΓΚΥ Ντὲ Μπουασσὸν
ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΥ :	Τὰ «Ἐλεύθερα γράμματα» καὶ οἱ ἀνελεύθεροι συνερ- γάτες τους
Α. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ :	Μὲ τὴν ἀγροτικὴ Νεολαία στὰ χωριά τῆς Ὀλυμπίας
Ν. ΔΕΛΑΚΗ :	Πρακτικὴ συμβολὴ στὸ πρό- βλημα τῆς Κοινωνικῆς Δι- καιοσύνης
ΚΑΣΤΡΙΝΟΥ :	Ἔργασία σὲ ὄλους
ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ :	Κίττος Μαλτέζος Μακρυ- γιάννης Χαιρετισμὸς τῆς Νεολαίας τῆς Κύπρου ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ Ε. Ε. Ν.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΙΑΤΑ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' (ΚΑΤΟΧΗ)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΧΡΟΝΟΣ Α'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5-6
ΑΘΗΝΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 1946

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 2
ΤΗΛ. 32785

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 400

ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ

Τοῦ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ Προέδρου τῆς ΕΕΝ

Οἱ ἐκλογές τῆς 31 Μαρτίου δὲν μπορεῖ νὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα—καὶ ἐπομένως ἡ συμμετοχή μας σ' αὐτὲς δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει ὡς σκοπὸ—τὴν ἀπόλυτη ἰδεολογικὴ καὶ κομματικὴ ἐπικράτηση. Τὸ πρῶτο μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση ἐκλογικὸ ἀγώνισμα δὲν εἶναι ἐθνικὰ ἐπιτετραμένο νὰ ἐξευτελιστεῖ σὲ μικρὸ πολιτικὸ ἀνταγωνισμό. Πρέπει ν' ἀναχθεῖ σὲ μάχη ἐθνικὴ καὶ νὰ μὴ καπηλευθεῖ ἀπὸ κανένα Κόμμα κι' ἀπὸ καμμιά ἰδεολογία, ἀλλὰ νὰ κερδηθεῖ—καὶ νὰ κερδηθεῖ ὀλοκληρωτικὰ καὶ ἀπόλυτα—ἀπὸ μόνο καὶ ἀπὸ ὅλο τὸ Ἔθνος.

Οἱ ἐπιδιώξεις στὸν ἀγῶνα ποὺ ἀρχίζει δὲν θὰ εἶναι παρὰ οἱ ἀκόλουθες τέσσερες:

Πρώτη, ἡ διασφάλιση μιᾶς λαοπρόβλητης καὶ ἀδιάβλητης ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας στὸ ἐξωτερικόν, ποὺ θὰ εἶναι σὲ θέση ν' ἀξιοποιήσῃ τὶς θυσίες καὶ τὶς νίκες μας καὶ νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαῖά μας.

Δεύτερη, ἡ διάλυση τοῦ μύθου περὶ τῆς πλειοψηφίας τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ ἡ αὐθεντικὴ πιστοποίηση τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τρίτη, ἡ ἔναρξη τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ μας πολιτεύματος καὶ ἡ ἐξασφάλιση τῆς κυριαρχίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ τὶς ἐπιβουλές τῶν κόκκινων φασιστῶν καὶ τῶν «δημοκρατῶν» ποὺ τρέμουν τὴ λαϊκὴ ἐτυμηγορία.

Τέταρτη, ἡ ἀνάδειξη—μέσα στὰ πλαίσια ποὺ καθορίζουν οἱ τρεῖς προηγουμένως βασικὲς καὶ θεμελιώδεις ἐθνικὲς ἐπιδιώξεις—πολιτικῶν ἡγετῶν ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ συγχρονισμένων πρὸς τὴν ἱστορικὴ ὥρα τῶν μεγάλων κοινωνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν μεταρρυθμίσεων ποὺ δὲν ἐσῆμανε ἀκόμα, ἀλλὰ ποὺ ἐπίκειται.

Κάθε ἄλλη ἐκλογικὴ ἐπιδίωξη θὰ ἦταν ἢ προσοία ἐθνικὴ ἢ οὐτοπία ἐξυπηρετικὴ τῶν Βουλγάρων. Ἄς δοῦμε ὅμως τώρα, ποιὲς εἶναι οἱ πρακτικὲς προϋποθέσεις ποὺ θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιτυχία τῶν ἐκλογικῶν μας τούτων σκοπῶν.

Πρώτη προϋπόθεση εἶναι βέβαια ἡ διενέργεια τῶν ἐκλογῶν χωρὶς ἀναβολή. Συμφέρον νὰ ματαιώσουν τὶς ἐκλογές, γιὰ ν' ἀπουσιάσει

καὶ πάλι οὐσιαστικὰ ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τὶς διεθνεῖς συσκέψεις τοῦ Μαΐου, ἔχουν οἱ ἐχθροὶ μας τοῦ Βορρᾶ, οἱ γεφυροποιοὶ τῶν Γερμανῶν, οἱ ὄψιμοι «λαοκράτες» τοῦ Γεωργηφ καὶ οἱ Ἑλληνες κομμουνιστές. Συμφέρον νὰ ματαιώσουν τὶς ἐκλογές, ποὺ θὰ ἰσοδυναμοῦσαν γι' αὐτοὺς με ἀυτοχειρισμό. ἔχουν καὶ οἱ «δημοκράτες τοῦ Κέντρου». Ὅπλο γιὰ τὴ ματαίωση τούτῃ εἶναι γιὰ τὸν κομμουνισμό οἱ ταραχές καὶ οἱ ἀπεργίες, γιὰ τὸ «δημοκρατικὸ κέντρο» ἡ ἀνοχὴ τῶν ταραχῶν καὶ ἡ ἀποχή.

Καὶ δώσαμε τὴν ἀπάντηση στὴν ἀπειλούμενη ἀποχὴ με τὸ σχηματισμὸ τῆς Ἑθνικῆς Πολιτικῆς Ἐνώσεως, τοῦ Κόμματός μας, τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος καὶ τοῦ Κόμματος τῶν Βενιζελικῶν Φιλελευθέρων, ποὺ κατεβαίνουντες στὶς ἐκλογές μέσα στὰ πλαίσια τῆς Ἑθνικῆς Ἐνώσεως, ἀλλὰ με χωριστὸ ἀπὸ τ' ἄλλα ἐθνικόφρονα Κόμματα ψηφοδέλτιο, καθιστοῦν ὁπωσδήποτε δυνατὴ τὴν διενέργεια τῶν ἐκλογῶν, ἔστω καὶ με ἀποχὴ τοῦ «κέντρου» καὶ τοῦ Κ. Κ. Ε. Γιατὶ εἶναι φανερὸ πὼς ἐκλογές με ἔνα καὶ μόνο ψηφοδέλτιο δὲν θὰ μπορούσαν νὰ διεξαχθοῦν.

Τὴν ἀπάντηση στὶς ἀπειλούμενες ταραχές θὰ ἔπρεπε νὰ τὴν δώσει ἡ ἴδια Κυβέρνηση. Ἐλπίζουμε πὼς παρὰ τὴ θέλησή της, θ' ἀναγκασθεῖ νὰ τὴ δώσει. Ἄν δὲν τὴν δώσει θὰ πρέπει νὰ παυθεῖ καὶ θὰ παυθεῖ. Γιατὶ ἐκλογές, ἔστω καὶ με τὴν ἀποχὴ τοῦ κ. Σοφούλη, μποροῦν τώρα πιά νὰ γίνουν καὶ θὰ γίνουν.

Ἄλλη προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀξιοποίηση τῶν ἐκλογῶν εἶναι νὰ μὴ τεθεῖ ἀπὸ κανένα Κόμμα τὸ ζήτημα τῆς μορφῆς τοῦ Πολιτεύματος. Κάθε Κόμμα καὶ καθένας ἀπὸ μας ἔχει τὶς πολιτειακὲς του πεποιθήσεις ποὺ θὰ τὶς ἐκθέσει καὶ ποὺ θὰ πολεμήσει γι' αὐτὲς ὅταν θᾶρθεῖ ἡ ὥρα. Οἱ δικές μας ἀπόψεις εἶναι σαφείς. Δὲν πρόκειται ὅμως σὲ ὥρα ἐθνικοῦ κινδύνου νὰ διδάσουμε τὸν ἑλληνικὸ λαὸ καὶ νὰ παίξουμε, ἐν ὄνόματι τῆς βασιλείας ἢ τῆς δημοκρατίας, τὸ παίχνιδι τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν Βουλγάρων.

Οἱ ἐκλογές αὐτὲς πρέπει ν' ἀναδειξοῦν—ἄς τὸ σκεφθοῦν ὅσοι νομίζουν πὼς θ' ἀντιμετω-

ΑΦΙΕΡΩΝΕΤΑΙ ΣΤΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ

ΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ

Μεταδόθηκε ή πληροφορία ότι στους αγώνες που πρόκειται να γίνουν στη Γιουγκοσλαβία, και στους όποιους δεν εκλήθηκε ο ελληνικός αθλητισμός, έχει καταργηθεί ο Μαραθώνιος δρόμος.

Οι βόρειοι γείτονές μας, καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για ν' απομακρυνθούν όχι μόνον από την ουσία της λιτής 'Αθηναϊκής αλήθειας, του κλασσικού πνεύματος «του Μεγάλου του Ωραίου και τ' Αληθινοῦ» που αποτέλεσε τόν 'Ελληνικό και τόν πυρήνα του Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ, ἀλλά προσπαθοῦν νά εξαφανίσουν και κάθε σύμβολο στο ὄποιο είναι ἐνσαρκωμένη ή κλασσική 'Ελλάδα, κάθε σύμβολο που θυμίζει τήν 'Ελληνική οὐσία, μιάν οὐσία που στήν ἀνάλυσή της έχει βαθύτατο δημοκρατικό και ἀνθρωπιστικό περιεχόμενο.

'Αλλά αὐτό δέν μας παραξενεύει ἦταν ἐπόμενο

Γιατί πῶς ἦταν δυνατό νά καταργήσουν ἕναν ὀλόκληρο κόσμο, και ν' ἀφήσουν τίς παραστάσεις και τὰ σύμβολά του, που τόν φέρνουν κάθε στιγμή ζωντανό μπροστά στα μάτια τους.

Πῶς ἦταν δυνατό νά διοχετεύσουν τή ζωή τους, τήν πνευματική και πολιτική τους ζωή, μέσα σ' ἕνα Δόγμα, που δίνει ἐκ τῶν προτέρων και «κατ' ἐπιταγήν» σχηματισμένες μορφές και λύσεις, χωρίς νά καταργήσουν τή Δημοκρατία του πνεύματος και τής πολιτείας;

Πῶς ἦταν δυνατό νά θεοποιήσουν τὸ Δόγμα που

πισθεῖ ὁ κομμουνισμός με τήν σοσιακομματική δεξιὰ—ἡγέτες ἱκανούς νά κυβερνᾶσουν τόν τόπο και νά ματαιώσουν τίς μηχανορραφίες τῶν κομμουνιστῶν. 'Ο ἀγών κατά του κομμουνισμοῦ δέν θά τελειώσει, ἀλλά θ' ἀρχίσει με τή διαλογή τῶν ψηφοδελτίων. Θά διεξαχθεῖ ἀπό τήν Κυβέρνηση που θά προκύψει ἀπό τίς ἐκλογές και θά πρέπει σ' αὐτήν τήν Κυβέρνηση νά μετέχουν ἀνθρώποι νέοι και ἐθνικόφρονες, που νά ξέρουν με ποιὰ ὄπλα—και ὄχι μόνο με ποιές συναισθηματικές ρωμαντικές ἀνακωινώσεις—κτυπιέται ὁ κομμουνισμός. Τόν κομμουνισμό δέν μπορούν νά πατάξουν οἱ ὄποιοι οἰδήποτε πομπῶδεις παλαιοκομματικοὶ ρήτορες του παληοῦ καλοῦ καιροῦ με τίς στεῖρες ἀρνήσεις τους. Θά τόν πατάξουν οἱ ἐθνικόφρονες ἡγέτες τῶν νέων προοδευτικῶν κομμάτων και θά τόν ἐκμηδενίσουν με τίς θέσεις τους τίς πραγματικές και με τή πυγμή τους.

Τὸ 'Εθνικὸ 'Ενωτικὸ Κόμμα, μετέχοντας στον ἐθνικὸ ἀγῶνα τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τούς ὄρους που διαγράφομε, διατηρεῖ και θά προβάλλει ἀκέραια τήν πολιτική, κοινωνική και οικονομική του ἰδεολογία. 'Επειδὴ ὅμως τὸ Κόμμα μας δέν εἶναι ὁμιλος καλοκαγάθων οὐτοπιστῶν και ἐπειδὴ τὸ πρόγραμμά μας δέν εἶναι εὐχολόγιον, ἐπειδὴ εἴμαστε ὀργανισμὸς πολιτικὸς που ἀπο-

σημαίνει μονομερὴ ἐνατένιση τῆς ζωῆς, και νά διατηρήσουν τήν 'Αθηναϊκὴ Δημοκρατία που ἐπιτρέπει ἐνατένιση τῆς ζωῆς ἀπὸ ὄσεσδήποτε σκοπιές.

Πῶς ἦταν δυνατό νά συμβιβάσουν τὸ Δόγμα που θέλει: Κόμμα·Σκέψη Λόγο, με τήν 'Αθηναϊκὴ Δημοκρατία που θέλει: Σκέψεις Λόγους·Κόμματα;

'Ενα ἀπὸ τὰ τελευταία σύμβολα που εἶχε ἀπομείνει, και που παράστανε με ἕνα ἔντονο τόνο τή θυσία του 'Ελευθεροῦ συνειδητοῦ πολίτη, που ξέρει γιατί ἀγωνίζεται και γιατί πέφτει [και τὸ ξέρει γιατί τὸ ἀποφασίζει μόνος του], μάθαμε πῶς καταργήθηκε: 'Ο Μαραθώνιος Δρόμος!

Ναί! οἱ βόρειοι γείτονές μας κατήγγησαν τόν Μαραθώνιο Δρόμο ἀπὸ τούς Βαλκανικοὺς ἀγῶνες, που θά τούς κάνουν χωρίς τήν 'Ελλάδα.

'Αλλά και ἂν δέν καταργοῦσαν τὸ Μαραθώνιο, και ἂν προσκαλοῦσαν τήν 'Ελλάδα πῶς θά μπορούσε νά ἐκτελεσθεῖ ἕνα τέτοιο ἀγώνισμα, με τόσο βαθύ νόημα; 'Ο Μαραθώνιος Δρόμος θέλει ἀέρα ἐλευθεροῦ! Κι' ὁ Μαραθωνοδρόμος δέν ἀντέχει τὰ 42 χιλιάδες μέτρα μέσα σὲ μιὰ τόσο πνιγρὴ ἀτμόσφαιρα!

(Συνέχεια στή σελ. 22)

βλέπει στήν πράξη, γνωρίζουμε νά ἱεραρχοῦμε τίς ἐπιδιώξεις μας μέσα στον ἱστορικό χρόνο, νά συμβιβάζουμε τήν τακτική μας πρὸς τούς ὄρους τῆς πραγματικότητας και νά ὑποτάσσουμε ὑπομονητικά τὸ κομματικὸ μας και ἰδεολογικὸ μας συμφέρον στα πάγια και μόνιμα συμφέροντα του 'Εθνους.

Μ' αὐτὰ τὰ συνθήματα τὸ 'Εθνικὸ 'Ενωτικὸ Κόμμα και ἡ 'Εθνικὴ 'Ενωτικὴ Νεολαία καλοῦν τούς νέους, γιά μιὰ ἀκόμα φορά, στίς ἐπάλξεις. Οἱ ἐπάλλξεις αὐτές τῆς 31ης Μαρτίου εἶναι ἐξ ἴσου ἱερές με τὰ χαρακώματα τῆς 'Αλβανίας και τίς θέσεις τῶν Μακεδονικῶν ὀχυρῶν, γιατί ἀπὸ τή νίκη τῆς 31ης Μαρτίου θά ἐξαρτηθεῖ ἡ ἀξιοποίηση ὄλων τῶν νικῶν και ὄλων τῶν θυσιῶν του 'Εθνους που λησμονήθηκαν.

'Η πρόσκληση νά ἐπιτελέσουμε ὁ καθένας με τόν τρόπο του τὸ πολύμορφο ἐκλογικόν του καθήκον—καθηκον νά διαφωτίσουμε, νά ἐξελληνίσουμε τούς παρασυρμένους, ν' ἀσφαλίσουμε τήν τάξη και τέλος νά ἐκλέξουμε τούς ἀξιους—πρέπει νά ἠχήσει στίς ψυχές ὄλων τῶν νέων σάν ἐγερτήριο σάλπισμα τῆς ἐθνικῆς μνήμης και σάν παιδῶν ὑπερήφανος που θά ὀδηγήσει τόν τόπο μας πρὸς τὸ μεγάλο και αἰώνιο μέλλον.

Π. Α. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΚΑΛΛΙΑ

ΤΑ ΛΑΪΚΑ ΜΑΣ ΒΑΘΡΑ

Ἡ ἰδεολογία μας πού εἶναι μιὰ συγχρονισμένη διαρκῶς ἀνανεώσιμη σύνθεση ἔχει μερικά γνωρίσματα βασικά καί μέσα στά ὄρια τοῦ προβλεπτοῦ καί μόνιμα. Ἐνα ἀπ' αὐτά εἶναι ἡ ὑπερταξική συνείδηση.

Τό θέμα τῆς ὑπερταξικῆς συνείδησης εἶναι πολύ σημαντικό. Δέν πρόκειται νά τὸ πραγματευθοῦμε μέσα στίς διαστάσεις ἑνός σύντομου ἄρθρου. Θά χρησιμοποιήσουμε μόνον τὴν ἔννοιαν σάν μέτρο κρίσης γιά νά ἰδοῦμε ποιά εἶναι τὰ λαϊκά μας βάθρα, ποιός εἶναι ὁ κόσμος, ποιές εἶνε οἱ συνειδήσεις πού εἶναι μαζί μας ἢ κι' ἂν δέν εἶναι ἀκόμη πού ἔχουν τὴν προδιάθεση, ἴσως καί τὴν ἐσωτερική ἀνάγκη νά συνταχθοῦν μέ τὴ δική μας «θέση».

Βέβαια τὸ γεγονός ὅτι ἀπὸ τὴ συνειδησή μας καί ἀπὸ τὴν ἰδεολογία μας ἀπουσιάζει ἡ πικρόχολη ταξική ἀντιδικία ἐπιτρέπει κατ' ἀρχὴν σέ ὅλες τίς κατηγορίες καί σέ ὅλες τίς τάξεις τοῦ λαοῦ νά ἐνστερνισθοῦν τίς δικές μας ἰδέες. Θέση δέν βρίσκουν μόνον οἱ καταπιεστές καί τὰ κοινωνικά παράσιτα. Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι εὐπρόσδεκτοι. Οἱ ἐργάτες εἰδικά βρίσκουν τὴν πιὸ μεγάλη ἠθική ἀνεση καί τὴν πιὸ θερμὴ ὑποδοχή καί προσοχή, πολὺ μεγαλύτερη κι' ἀπὸ τὴν ἀριθμητική καί παραγωγική σημασία τῆς τάξης τῶν ἀπέναντι στό σύνολο τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Γιατί πιστεύουμε ὅτι ἡ ἐργασία τοῦ μισθωτοῦ ἐργατοῦπαλλήλου τοῦ αὐτοκαλλιεργητῆ ἀγρότη, τοῦ βιοπαλαιστοῦ ἐπιστήμονα καί τοῦ μικροεπαγγελματία ἢ βιοτέχνη ἔχει δικαίωμα ἀπόλυτης ἠθικῆς προτεραιότητας καθὼς καί οἰκονομικῆς ἐν σχέσει μέ τὸ ἐργοδοτικὸ ἢ τραπεζιτικὸ κεφάλαιο.

Ἐπάρχουν ὅμως μέσα στὴ σύνθεση τοῦ λαϊκοῦ συνόλου καί ὀλόκληρες κατηγορίες πού ὄχι μόνον ἔχουν τὴ δυνατότητα νά μποῦν στὸν ὑπερταξικὸ μας κύκλο ἀλλὰ ἀντικειμενικά — ἀπὸ λόγους κοινωνικοῦς καί οἰκονομικοῦς — βρίσκονται στὴ θέση τοῦ λαϊκοῦ βάθρου τῆς ὑπερταξικῆς ἐνωτικῆς ἰδεολογίας ἢ ἄλλοι πού μέ τὴν καλλιέργεια ἔχουν λυτρώσει τὴν συνειδησή τους ἀπὸ κάθε ταξικὸ ἐπηρεασμὸ ἢ ἄλλοι πού ἀπὸ νεανικὴ ἀγνότητα ἔχουν τὴν ψυχικὴ εὐχέρεια τῆς ἄμεσης ἐνωτικῆς καί ὑπερταξικῆς τοποθέτησης.

Στὴν πρώτη κατηγορία ὑπάγονται οἱ μεσαῖες λεγόμενες τάξεις, οἱ ἀγρότες μικροϊδιοκτῆτες, οἱ μικροαστοί, οἱ βιοτέχνες καί οἱ ἐπαγγελματίες. Αὐτοὶ ὅλοι ξέφυγαν ἀπὸ τὸ νόμο τοῦ Μάρξ πού πρόβλεπε τὴν ἀναγκαστικὴ συγκέντρωση ὄλου τοῦ πλοῦτου σέ λίγα χέρια καί τὴν προλεταροποίησή τους. Διέψευσαν δηλαδὴ τὸ νόμο σέ ἰκανὴ ἔκταση. Αὐτοὶ ἐδῶ στὸν τό-

πο μας ἀποτελοῦν συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ. Οἱ μαρξιστὲς ὅμως τοὺς διεκδικοῦνε πάντα εἴτε μέ τὴν ἀπάτη τῶν λαϊκῶν μετώπων ἢ τῶν ψευτοαγροτικῶν κομμάτων, εἴτε μέ τὴν πρόφαση τοῦ κοινοῦ μετώπου ἀπέναντι στὴν κεφαλαιοκρατικὴ ἐκμετάλλευση. Εἰς μάλιστα τὴν θέσιν τῶν ἀνθρώπων, πού ἀποτελοῦν τὴν περίπτωσιν συνδυασμοῦ τῆς ἰδιοκτησίας μέ τὴν ἐργασία, εἶναι διαταξική καί ἐπομένως ἡ συνειδησή τους ὑπερταξική, ἀδιάφορο ἂν τὸ ἔχουν ἀποσαφηνίσει μέσα τους. Ἡ θέση τους εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὰ μέτωπα σκληρῶν καί ἀδιάλλακτων ταξικῶν πολέμων. Εἶναι μέσα στό λιμάνι τῆς κοινωνικῆς ἰσορροπίας καί γαλήνης· εἶναι κοντά μας. Καί ὅσο γιὸ τὸν πόλεμο κατὰ τῆς ἐκμετάλλευσης ἀπὸ τὸ μεγάλο κεφάλαιο καί τὰ μονοπώλια, αὐτὸν θὰ τὸν κάνουν τὸ ἴδιο ἀδιάλλακτο μαζί μας, ἀλλὰ χωρὶς νά προδίδουν τὰ ἔθνικα μας χρώματα, τὴν πίστη τους στὴν ἐλευθερία.

Τὴ δεύτερη κατηγορία, πολὺ μικρότερη ἀριθμητικὰ ἀλλὰ μέ θέση ἠγετική μέσα στὴν ὅλη προσπάθειά μας, ἀποτελοῦν ὅσοι λυτρώθηκαν ἀπὸ τὴν ἐπιρροή τοῦ ἰδιωτικοῦ—ἀτομικοῦ ἢ ταξικοῦ—συμφέροντος, καί τῆς οἰκονομικῆς ἀνάγκης, νικήσανε τὴν ταξικὴ τους συνείδηση καί ἀπόκτησαν ὑπερταξικὴ ἀντικειμενικότητα. Ὅλοι αὐτοὶ ἔχουν πιστέψει βαθειὰ ὅτι πρὶν καί ἀνεξάρτητα ἀπὸ κάθε ταξικὴ διεκδίκηση πρέπει νά ἱκανοποιητῆ ἠθικὰ καί οἰκονομικὰ ἡ ἐργασία σέ ὅλη τὴν ἔκταση τοῦ ἐφικτοῦ ὄχι ἀπὸ τὸ φόβο τῆς ἀπεργίας ἢ ἀπὸ τὴν πίεση τοῦ ἀριθμοῦ ἢ ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ τῆς ἐπανάστασης, ἀλλὰ μονάχα ἀπὸ τὴ συνείδηση τοῦ δίκου, πού εἶναι σύγχρονα καί πραγματοποιήσιμο. Ὁ κύκλος τῶν ὑπερταξικῶν συνειδήσεων εὐρύνεται μέ τὸ ρυθμὸ πού προχωρεῖ ἡ βαθύτερη πνευματικὴ καί ἠθικὴ καλλιέργεια τῶν ἀνθρώπων. Ἡ διατύπωση τῆς κοινωνικῆς ἰδεολογίας καί ὁ σχηματισμὸς τοῦ πολιτικοῦ κόμματος πού τὴν ἐνσαρκώνει ἀποτελοῦν φωτεινοὺς δείκτες πού ὀδηγοῦν, εὐκολύνουν τὴν συγκέντρωση ὁμοϊδεατῶν καί συντελοῦν στὴν ἀποσαφήνιση ἐσωτερικῶν τάσεων πού προϋπήρχαν βέβαια ἀλλὰ εἶχαν τὸ ἀμορφο σχῆμα τῆς ἀκαταστάλαχτης ἀβεβαιότητας.

Ἡ τρίτη κατηγορία συγκεντρώνει ὅλη τὴν στοργὴ τοῦ παρόντος καί ὅλες τίς ἐλπίδες τοῦ μέλλοντος· εἶναι οἱ νέοι. Γιατί οἱ νέοι ἔχουν συνείδηση ἠθικὰ ἀντικειμενική, ἔχουν δηλ. τὴν πρόθεση τῆς ἀντικειμενικότητας, τὸ αἶσθημα τοῦ δικαίου. Ἐχουν ἀγνότητα καί τὸν πόθο τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Τὸν ἅγιο πόθο πού ἐκμεταλλεύθηκε ὁ βάρβαρος κομμουνισμός.

ΛΟΥΚΑ Π. ΠΑΤΡΑ

ΒΑΔΙΖΟΥΜΕ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΚΡΟΥΣΕΙΣ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΒΙΣΙΝΣΚΥ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

I

Ἡ Ἑλλάδα τις ἡμέρες πού συζητοῦνταν ἡ προσφυγή τοῦ ὑποεπίτροπου τῆς ΕΣΣΔ σ. Βισίνσκυ στο Συμβούλιο Ἀσφαλείας εἶχε μεταβληθεῖ σ' ἓνα καφενεῖο ἀπέραντο. Δὲν χρειάζεται νὰ χρησιμοποιήσω ἀποσπάσματα καὶ τίτλους ἐφημερίδων. Ὅλοι ἔχομε ζωντανές τις αἰσθήσεις τῶν ἡμερῶν ἐκείνων. Οἱ Ἕλληνες εἶχαν πεισῶσει. Οἱ κομμουνιστὲς εἶχαν φανατισθεῖ: Νὰ φύγουν οἱ Ἄγγλοι. Καὶ ἔβλεπαν, μέσα στὴ θολωμένη φαντασία τους, ν' ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας τὴν ἀπόχώρηση τῶν Ἄγγλων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ ἐθνικόφρονες χειροκροτοῦσαν ἐξαλλοὶ τὸν Μπέβιν. Καὶ ὅταν λέω ἐθνικόφρονες ἐνοῶ καὶ τοὺς δημοκρατικούς τοῦ Κέντρου —διότι ἐκεῖνοι πού δὲν ἐφοίτησαν στοῦ ἑλληνικοῦ καφενεῖο τις ἡμέρες ἐκεῖνες μετριοῦνται στὰ δάχτυλα.— Ἀληθινά: Καὶ ἀπὸ τοὺς ἡγέτες μας ποιοὶ μπόρεσαν τις ἡμέρες ἐκεῖνες νὰ ἐπιβάλουν σιωπὴ στοῦ πεισιμωμένο καφενεῖο καὶ νὰ μιλήσουν μὲ τὴ γλῶσσα τῆς ἀλήθειας πού καὶ οἱ ἰσχυροὶ ἀκόμα —οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ (θὰ προσθέσω: καὶ οἱ Ρῶσοι)— τὴν ἀποφεύγουν;

II

Ἀπὸ τὸν πόλεμο —τὸν μεγαλύτερον ὡς τὰ σήμερα πόλεμο τῆς ἱστορίας— βαδίζομε πρὸς τὴν εἰρήνην. Αὐτὴ τὴν περίοδο περνᾶμε. Καὶ ἡ εἰρήνη δὲν μπορεῖ νὰ ἔλθῃ ἀπτόμα. Ὅπως ὅταν κινήσομε ἓνα ἐκκρεμές, τὸ ἐκκρεμές θὰ κάνει πολλὰς κινήσεις μέχρις ὅτου ἡρεμήσει. Οἱ νικητὲς λαοὶ δρῶνται ἐνοπλοὶ. Οἱ καπνοὶ τῶν μαχῶν, οἱ παιᾶνες τῶν ἐφόδων, ὁ πόλεμος κρατοῦν ἀνταριασμένες τις ψυχὰς τῶν λαῶν—ὅπως καὶ στὴ ρεστία ἢ θάλασσα ἐξακολου.

Καὶ ἔτσι μέσα ἀπὸ ἓνα δρόμο ἠθικῶν νοσταλγιῶν καὶ κοινωνικοῦ ρωμαντισμοῦ ὠδήγησε νέους ἀνύποπτους στὸν ἀμοραλισμὸ καὶ στὸν ὑλισμὸ. Ἡ θέση τους ὅμως δὲν εἶναι ἐκεῖ. Ποῦ εἶναι εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θὰ τὸ καταλάβουν πολὺ σύντομα. Οἱ ἰδιότητες πού ἀναφέραμε τοὺς ὁδηγοὺν πρὸς τὰ ἐδῶ. Ἄλλως τε οἱ πῖο πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νέους δὲν εἶχαν κἀν τὴν εὐκαιρία νὰ μπουὶν στὸν οἰκονομικὸ ἀγῶνα, νὰ διαφοροποιηθεῖ ἡ συνείδησή τους ταξικά. Καὶ ἔτσι ψυχικὴ προδιάθεση καὶ ἀντικειμενικὲς συνθήκες προσφέρουν τὸ γονιμώτερο ἔδαφος, ἐπάνω στοῦ ὅποιο θὰ φυτρώσει, θὰ καλλιεργηθεῖ καὶ θὰ ἀποφέρει τοὺς πῖο χυμώδεις καρπούς ἢ ὑπερταξικὴ ἐνωτικὴ ἰδεολογία.

ΚΩΝΣΤ. Μ. ΚΑΛΛΙΑΣ

θεῖ νὰ εἶναι φουρτουνιασμένη, μολονοὶ ὁ μεγάλος ἄνεμος ἔχει κοπάσει. Ἐπειτα ὑπάρχουν καὶ συμφέροντα πού τὸ κάθε ἔθνος ζητάει νὰ τὰ διασφαλίσῃ. Χαράζονται τὰ νέα σύνορα· ἀποφασίζονται οἱ ζώνες ἐπιρροῆς· οἱ μεγάλοι λαοὶ προσπαθοῦν νὰ ἐξασφαλίσουν ἀγορὰς γιὰ τὰ ἐμπορικὰ τους προϊόντα· νὰ ἐξασφαλίσουν οἰκονομικὲς, στρατηγικὲς καὶ πολιτικὲς ἀρτηρίες, τοποτηρητὲς, ἀεροδρόμια, πετρελαιοπηγές· οἱ μεγάλοι λαοὶ προσπαθοῦν νὰ εἰσχωρήσουν πολιτικὰ καὶ πνευματικὰ στὶς ψυχὰς τῶν λαῶν, νὰ δικαιώσουν τὴν «ἀνατολική» ἢ τὴ «δυτικὴ» δημοκρατία.

Μίλησα ὅμως γιὰ συμφέροντα τῶν μεγάλων καὶ πρέπει νὰ ξεκαθαρίσω τὰ πράγματα. Θὰ χρησιμοποιήσω ἐπιχειρήματα πού ἐκτοξεύουν οἱ τρεῖς μεγάλοι συναμεταξύ τους.

Στὸ φύλλο 12 [22] 15 Νοεμ. 1945 τοῦ ἐξαιρετικῶ διαφωτιστικοῦ Σοβιετικοῦ περιοδικοῦ «Νέοι Καιροὶ» [ἔρχεται στὴν Ἑλλάδα σὲ Γαλλικὴ, Ἀγγλικὴ καὶ τῶρα τελευταία σὲ ρωσικὴ ἔκδοση, δυστυχῶς ὅμως μὲ ἀρκετὴ καθυστέρηση] ἀνταποκριτὴς τοῦ περιοδικοῦ ὁ σ. Ν. Μιροσλάβσκυ γράφει τὰ ἀκόλουθα ὅπως τοῦτὰ εἶπε «Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος» στοῦ Λονδίνου. Ὁ Ρῶσος βλέποντας τοὺς Λονδρέζους νὰ κάνουν διαδηλώσεις, ἐξ αἰτίας τῆς ἀρνήσεως τότε τῶν Ἀμερικανῶν νὰ τοὺς δώσουν δάνειο καὶ νὰ φωνάζουν ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ τοὺς ἀφήνουν νὰ πεθάνουν ἀπὸ τὴν πείνα, ρώτησε τὸν Ἀμερικανὸ ἀν αὐτὸ πρέπει νὰ ἐξηγηθεῖ ὡς ἀρνήση τῆς πολιτείας του νὰ βοηθήσῃ τὸν ἀγγλικὸ λαὸ καὶ τὴν ἐργατικὴ Κυβέρνηση:

«Ἀνοησίες, ἀπάντησε ὁ Ἀμερικανὸς ἐμφαντικῶ. Πραγματικὲς ἀνοησίες. Ὁ πόλεμος ἐτελείωσε, καὶ κατὰ συνέπεια ἔπαυσε νὰ ἰσχύει ὁ νόμος περὶ ἐκμισθώσεως καὶ δανεισμοῦ. Εἶναι φανερό, ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού θέλουν νὰ κερδοσκοπήσουν δι' ἐξόδων μας. Καὶ ἄλλωστε ὄχι μόνον στὴν Ἀγγλία. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἐπινοητικούς ἀγγλοὺς ἐπιχειρηματίες χρησιμοποιοῦν τὰ ἐφόδια μας ὡς δόλωμα γιὰ νὰ πλησιάσουν τις καρδιὰς καὶ τις τσέπες μερικῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης. Καταλαβαίνετε, βέβαια, ὅτι στὶς ἡμέρες μας τὰ ἐφόδια δὲν εἶναι λιγώτερο ἀποτελεσματικὸ ὄπλο ἀπὸ ὅτι ἦσαν ἡ ἀεροπορία καὶ τὰ τάνκς κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου. Καὶ δὲν εἶμαι ἐγὼ αὐτὸς πού θὰ σᾶς εἰπῇ πῶς οἱ Βρεταννοὶ χρησιμοποιοῦν τὸ ὄπλο αὐτὸ καὶ μὲ τί ἀποτελεσματικότητα» (σ. 26).

Ἄλλὰ τὰ ἴδια ὑποστηρίζουν καὶ οἱ Ἀγγλοαμερικανοὶ γιὰ τοὺς Ρῶσους. Ἡ Ρωσία ἔχει ζητήσει ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ δάνειο 6.000.000.000 δολ. Τὸ δάνειο ὅμως δὲν δίνεται, ἰδοὺ γιὰτί:

«ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 9 Φεβρουαρίου.—Κατὰ πληροφορίας τῶν «Τάιμς τῆς Νέας Υόρκης» ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ἀμερικανικῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία περιήλθε τὸ παρελθόν ἔως τὴν Εὐρώπην, ἐξετάζουσα ἐπιτοπίως τὰ πολιτικὰ προβλήματα, συνέστησεν ὅπως μὴ παρασχεθῇ οἰκονομικὴ βοήθεια ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν Ρωσίαν, εἰμὴ μόνον ἐὰν αὕτη τροποποίησῃ τὰς ἐμπορικὰς τῆς σχέσεις μετὰ τὴν Πολωνίαν, τὰ βαλτικὰ καὶ τὰ περισσότερα βαλκανικὰ κράτη, τὰ ὁποῖα συνδέονται σήμερον μὲ τὴν Ρωσίαν δι' ἐμπορικῶν συμφωνιῶν, ὁσιαστικῶς ἀπαγορευουσῶν εἰς τὰ κράτη ταῦτα νὰ ἔχουν ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ ἄλλα κράτη ἐκτὸς τῆς Ρωσίας». («Βῆμα» 10 Φεβρ. 1946).

Και παραθέτω και ένα επιχείρημα ακόμα που αφορά και τους τρεις μεγάλους :

«ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7 Φεβρουαρίου.—Κατά πληροφορίας εκ Τεχεράνης, ο Πέρσης πρωθυπουργός είνε διατεθειμένος να εκχωρήσει εις την Ρωσσίαν πετρέλαια εις την βόρειον Περσίαν, υπό τόν όρον όμως, ότι θά είνε ελεύθερα να παραχωρήσει άλλα πετρέλαια εις την νότιον Περσίαν εις τας Ήνωμένας Πολιτείας, εις αντίβαρον τής εν τή χώρα επιρροής των Σοβιέτ και τής Μεγάλης Βρετανίας». (Βήμα 8-2-46).

Λοιπόν πώς αυτή ή αναμόχλευση να μή μετασχηματίζεται σε πολύμορφη, έντονη συνεχή αντιδικία ;

III

Ο Όργανισμός των Ένωμένων Έθνών είναι ένα παγκόσμιο Κοινοβούλιο. Ο κ. Βισίνσκυ, σάν στρατηγικός διπλωμάτης, θέλησε να χρησιμοποιήσει και αυτόν τόν τομέα. Με την εξέλιξη των συζητήσεων οι αντικειμενικοί σκοποί του φάνηκαν καθαρά. 1.—Νά κατηγορήσει τόν εκπρόσωπο τής δυτικής δημοκρατίας ως δύναμη ιμπεριαλιστική και αντιδραστική. 2.—Νά δώσει κοινό μαχητικό σύλλημα στα κομμουνιστικά κόμματα του Κόσμου και έτσι να τα συνδέσει σε μιá στρατευόμενη διεθνή.

Γιατί όμως ο κ. Βισίνσκυ, όταν του χρειάσθηκε να ρίξει στην επίθεσή του άρματα μάχης χρησιμοποίησε πρώτη, την Ελλάδα ; Η εξέγηση δέν είναι δύσκολη. Διότι εδώ τόν Δεκέμβρη του 1944 έγινε μιá από τις πρώτες ένοπλες συγκρούσεις ανάμεσα στην άνατολική και τή δυτική δημοκρατία. Από τότε έφημεριδογραφία και ραδιόφωνο παρουσιάζουν την Ελλάδα σάν τή χώρα όπου κυβερνάει κατ' εξακολούθηση ο Φασισμός—και υπονοείται πάντοτε ότι κυβερνάει με την άνοχή και την προστασία των άγγλικών στρατιωτικών δυνάμεων. Η παρουσία τέλος των άγγλικών δυνάμεων στην Ελλάδα, αυτή καθ' έαυτή, άποτελεί ένα προχωρημένο σημειο, από τó όποιον ή Άγγλική πολιτική μπορεί να άσκει πίεση στη ρωσική. Άν έξουδετερώνονταν ή πίεση αυτή θά μπορούσε να άνοξεί ο δρόμος για νέα πολιτική επίθεση, προς τά Δαρδανέλλια αυτή τή φορά, την Τριπολίτιδα και γενικώτερα για τήν διεξόδο προς τή Μεσόγειο.

Ο κύριος Μπέδιν άμύνθηκε και έκανε, μέσα στην άτμόσφαιρα του Κοινοβουλίου, τήν αντίθεσή του. Ήθελε και ο κ. Μπέδιν να κατηγορήσει τόν κομμουνιστικό ιμπεριαλισμό τής Ρωσίας να συγκινήσει τις δημοκρατικές ψυχές των λαών («Θά μπορούσαμε και ήμεεις να κάνομεν εκείνο που έκαμεν ο κ. Βισίνσκυ εις τήν Ρουμανίαν, έγκυβερτώντας κυβέρνηση μειοψηφίας». Δέν τó έκάμαμε όμως. Έζητήσαμε από τήν Ελλάδα να εβρει μόνη της Κυβέρνηση και τού τó διότι πιστεύομε ότι ή Δημοκρατία επιβάλλεται εκ των κάτω και δέν δημιουργείται εκ των άνω») και να κρατήσει τó προχωρημένο του φυλάκιο.

Τά μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας με τή σειρά τους είπαν τή γνώμη τους. Συζήτησαν επάνω στο θέμα, άν ή παρουσία άγγλικών στρατευμάτων στην Ελλάδα άπειλει ή όχι τήν ειρήνη (προσποιήθηκαν

δηλαδή πώς τó σύμπτωμα περιέχει όλόκληρο τó γεγονός) και έψήφισαν. Από πρώτα όμως ήταν γνωστό πώς ή ψήφος τους θά ήταν ψήφος όχι δικαστηρίου, αλλά σκοπιμότητας, ψήφος που θά έξυπηρετούσε τήν έξωτερική πολιτική τής χώρας του κάθε μέλους.

Σε τελευταία άνάλυση τó κάθε πρόσωπο που έλαβε μέρος στη συμπλοκή φρόντιζε να καλύψει τόν έαυτόν του και έξυπηρετήσει τούς σκοπούς του.

Και μόνο ήμεεις οι Έλληνες έξαλλοι και άκάλυπτοι χειροκροτούσαμε τούς ρήτορες τής άρεσκείας μας, τής προσωπικής ή τής κομματικής μας άρεσκείας.

IV

Αυτά δέν σημαίνουν πώς δέν έπρεπε να παρέμβομε στην αντιδικία. Μπορούσαμε να άσκήσομε κυρία παρέμβαση, να προβάλομε τή δική μας θέση—άν διαθέταμε στο Λονδίνο μιá υπεύθυνη και λαοπρόβλητη προσωπικότητα. Θά γυμνώναμε τήν πραγματικότητα από τούς πέπλους των λόγων. Έτσι από κομπάρσοι—διότι κομπάρσοι καταλήξαμε—θά γινόμαστε πρωταγωνιστές. Και κάτι άλλο: Έχοντας ζήσει τήν καταστροφή του πολέμου και τήν πείνα, τή διάλυση, τήν άνεργία, αλλά και ζώντας μέσα μας όλες τις δημιουργικές δυνάμεις, θά μπορούσαμε υπεύθυνα και έλλογα να δείξομε στους μεγάλους τήν κατεύθυνση στην όποια πρέπει να διοχετεύσουν τόν τεράστιο υλικό, τεχνικό και πνευματικό έξοπλισμό τους.

Η περίοδος που περνάμε είναι περίοδος μεταβάσεως προς τήν ειρήνη. Και προς τήν ειρήνη θαδίζομε με πολεμικές κρούσεις. Και αυτό θά έπρεπε να ότ είπομε. Άν ή ειρήνη έπρόκειτο να κατοχυρωθει μ' έναν καινούργιο πόλεμο, τότε ο νικητής θά υπαγόρευε τούς όρους τής ειρήνης. Τώρα όμως που κανείς δέν θέλει τόν πόλεμο ή ειρήνη μπορεί να πραγματοποιηθει άν οι μεγάλοι δεχθούν να συζητήσουν σάν καλοί γείτονες, άν δεχτει ο ένας τόν άλλον άνεπιβούλευτα με ίσους όρους επάνω στη γή. Και άν δώσουν τή δυνατότητα στους μικρούς λαούς, σε όλους τούς λαούς τής γής, ιδιαίτερα τούς λαούς που θυσίασαν τά πάντα για τήν νίκη κατά τού φασισμού, να ζήσουν, να προκόψουν και να δράσουν μέσα στην παγκόσμια συναυλία.

Και ο χάρτης των Ένωμένων Έθνών, που τó προοίμιό του παραθέτω άμέσως, αυτήν τήν πίστη διατυπώνει. Πώς ή ειρήνη αυτή τή φορά θά σημαίνει σύνθεση :

«Έμεεις οι λαοί των Ένωμένων Έθνών Έχοντας τήν άπόφαση:

να σώσομε τις μελλοντικές γενεές από τó μαστίγιο του πολέμου που δυό φορές στο διάστημα μιás ανθρώπινης ζωής έχει σωριάσει επάνω στην ανθρωπότητα άνεκφραστες συμφορές,

να διακηρύξομε εκ νέου τήν πίστη μας στα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου, στην αξιοπρέπεια και τήν αξία τής ανθρώπινης προσωπικότητας, τήν ισότητα των δικαιωμάτων άνδρών και γυναικών καθώς και μεγάλων ή μικρών έθνών,

ΡΟΔΗ ΡΟΥΦΟΥ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ἡ Εὐρώπη, ὅπως εἶπε σύγχρονος στοχαστής, μοιάζει μὲ τὸν Ἄμλετ. Ἀμφιβάλλει γιὰ ὄλα, γιατί γνώρισε τὴ φθορά. Ἐχασε τὴν ἡρεμὴ ἐξωχρονικὴ σιγουριά παλιότερων ἐποχῶν, δὲν τῆς ἀρκεῖ ὁ ρόλος τοῦ στεῖρου θεματοφύλακα τῶν περασμένων, οὔτε κατάφερε νὰ διοχετεύσει δημιουργικὴ ζωτικότητα σὲ καινούργια πολιτισμικὰ κανάλια. Τῆς λείπει ὁ Κυριαρχικός Μύθος, αὐτὸς ποὺ θᾶκανε τὸ αἷμα νὰ κυκλοφορεῖ πιδ γρήγορα στὶς φλέβες τῶν νέων ἀνθρώπων καὶ θὰ μετέβαλε τὶς πνευματικὲς σπιθες σὲ γνήσια θριαμβικὴ φωτιά.

Ὅσο ὁ Κυριαρχικός Μύθος μιᾶς ἐποχῆς εἶναι δημιούργημα ζωτικότητας, εἶναι καὶ δημιουργὸς ζωῆς. Σὺμπωμα τῆς ἀρρώστειας τῶν τελευταίων δεκαετιῶν εἶναι ἡ διάσπαση τοῦ κοινωνικοῦ Μύθου σὲ ἀτομικὰ εἰδωλα-καταφύγια τῶν θεληματικὰ ἀπομονωμένων.

Ἐξω ὅμως ἀπὸ τοὺς λίγους καὶ δειλοὺς, ὑπάρχουν οἱ μυριάδες ἀγωνιστὲς ποὺ ψάχνουν σύμβολα κι' ἡγέτες. Ὑπάρχουν κι' οἱ παρασυρμένοι εἰδωλολάτρες. Γιὰ ὄλους αὐτοὺς πρέπει νὰ ὑπάρχει ἕνας δρόμος.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἱστορικῆς τοποθέτησης τοῦ γνήσιου πνευματικοῦ ἀνθρώπου (ὄχι βέβαια τοῦ «διανοούμενου», μὲ τὴν ἀνόητη δημοσιογραφικὰ παραδεγμένη σημασία, ἀλλὰ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν ἀγωνιστικὴ συνείδηση τοῦ ἱστορικοῦ φορέα) κλιμακώνεται σὲ μιὰ σειρά προβλημάτων,

νὰ δημιουργήσουμε τοὺς ἀναγκαίους ὄρους γιὰ τὴν διατήρηση τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ θεμελιώνονται σὲ διεθνεῖς συνθήκες καὶ σὲ ἄλλες πηγές τοῦ διεθνοῦς δικαίου,

νὰ εὐνοήσουμε τὴν κοινωνικὴ πρόοδο καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσουμε καλύτερους ὄρους ζωῆς σὲ πλαίσια μεγαλύτερης ἐλευθερίας,

Καὶ πρὸς τοὺς σκοποὺς αὐτοὺς

νὰ συμπεριφερόμαστε μὲ ἀνεκτικότητα, νὰ ζήσουμε εἰρηνικῶς ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλο σὰν καλοὶ γείτονες,

νὰ ἐνώσουμε τὶς δυνάμεις μας γιὰ νὰ διατηρήσουμε τὴν διεθνή εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια,

νὰ δεχόμαστε ὀρχές καὶ νὰ καθιερώνομε μέθοδες ποὺ νὰ διασφαλίζον τὸ ὅτι δὲν θὰ χρησιμοποιηθεῖ ἡ δύναμη τῶν ὄλων, ἐκτὸς πρὸς τὸ κοινὸ συμφέρον,

νὰ προστρέχομε στὴν διεθνή συνεργασία γιὰ νὰ εὐνοοῦμε τὴν οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ πρόοδο ὄλων τῶν λαῶν, Ἀποφασίζομε νὰ ἐνώσουμε τὶς δυνάμεις μας γιὰ νὰ πραγματοποιήσουμε αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς.

Κατ' ἀκολουθίαν οἱ ἀντιπροσωπευτικὲς Κυβερνήσεις μας, ἀφοῦ συνήλθαν δι' ἀντιπροσώπων στὴν πόλη τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, καὶ τὰ πληρεξούσια ποὺ ἔδειξαν οἱ ἀντιπρόσωποι εὐρέθησαν ἀπολύτως κανονικά, ἀποδέχονται τὸν παρόντα Χάρτη τῶν Ἐνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἱδρῶν μὲ τὰ παρακάτω διεθνή ὄργανισμὸ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἐνωμένα Ἐθνη».

ΛΟΥΚΑΣ Π. ΠΑΤΡΑΣ

ποὺ τὸ καθένα εἶναι πρόβλημα μέσου σὲ σχέση μὲ τὸν ἀμεσα ἐπόμενο σκοπὸ.

Θὰ σχηματοποιήσουμε πιδ χονδρικά ἀκόμα, ἀλλ' ἀναγκαῖα, διακρίνοντας τὸ πρόβλημα τοῦ πολιτισμικοῦ σκοποῦ, ποὺ εἶναι τὸ σημερινὸ λογικὸ ντύσιμο τοῦ ἄλλοτε αὐθόρμητου Μύθου, ἀπὸ τὰ προβλήματα ἀντιμετώπισης τεχνικῶν—μὲ τὴν πλατύτερη σημασία—προϋποθέπων γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ.

Στὶς τεχνικὲς προϋποθέσεις κατατάσσουμε τὴν μὲ στενότερη ἔννοια τεχνικὴ, τὴν οἰκονομικὴ καὶ τὴν πολιτικὴ ὄργάνωση τῆς κοινωνίας, ποὺ παίρνουν ἱστορικὸ νόημα μόνο σὲ σχέση μὲ τὸ Σκοπὸ, τὴν αὐγὴ ποὺ διαφαίνεται πέρ' ἀπ' τὸ μὶχθο τῶν γενηῶν.

Τὸ πολιτισμικὸ ἰδανικὸ κάθε ἐποχῆς, ὁ μύθος τῆς, βρῖσκει συμβολικὴ ἔκφραση σ' ἕναν ἰδεατὸ τύπο, εἴτ' αὐτὸς εἶναι ὁ Ἑλληνας «καλὸς καγαθός», εἴτε ὁ Χριστιανὸς πολίτης μιᾶς Civitas Dei.

Τὸ πεδίο ποὺ σήμερα συγκρούονται καὶ διαμορφώνονται τὰ δυνατὰ ρεύματα δὲν εἶναι πιδ οὔτε ἔθνικὸ, οὔτε Εὐρωπαϊκὸ. Εἶναι παγκόσμιο. Ἡ Ἀμερικὴ κι' ἡ Ἀσία, δυὸ νέοι βάρβαροι γεμάτοι ζωὴ, σχεδιάζουν ἡ κάθε μιὰ ἕναν καινούργιο κόσμον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσή τῆς.

Οἱ πολιτικοοικονομικὲς, φυλετικὲς καὶ ψυχολογικὲς προϋποθέσεις πᾶνω στὶς ὁποῖες θεμελιώθηκε ἱστορικὰ ὁ Εὐρωπαϊκὸς πολιτισμικὸς κύκλος παύουν κάθε μέρα νὰ ὑπάρχουν, καὶ μιὰ ἐποχὴ, ὅπως κι' ἕνας ἄνθρωπος, πρέπει νὰ ξέρει νὰ πεθαίνει μ' ἀξιοπρέπεια.

Ἡ ἀναμφίβολη διαπίστωση τῆς πτώσης τῆς Εὐρώπης σὰν κέντρον βάρους καὶ σὰν πόλου πολιτισμοῦ ὀδηγεῖ πολλοὺς Εὐρωπαίους σὲ ἀναξιοπρεπεῖς ὑστερισμοὺς. Ἔτσι ἀκοῦμε ὅτι χρειάζεται ν' ἀποκοποῦμε ριζικὰ ἀπ' τὰ περασμένα». Πρέπει, μᾶς λένε—κι' αὐτὸ στὴν καλλίτερη περίπτωσή—νὰ σφίξουμε τὴν καρδιά μας, νὰ ξεχάσουμε τὸ νανούρισμα τῆς πρώτης μας ἡλικίας, καὶ νὰ ριχτοῦμε καθαροὶ καὶ ξαναγεννημένοι στὸ ἕνα ἢ στὸ ἄλλο ἀπ' τὰ «δυναμικά» ρεύματα ποὺ παριστάνουν σήμερα ὁ Ἀμερικανικὸς καὶ ὁ Σοβιετικὸς τρόπος ζωῆς. Νὰ καταδικάσουμε ἀμείλικτα κάθε πίστη κι' ἀγάπη στὸ παρελθόν καὶ νὰ δεχτοῦμε μονοκόμματα τὸν τύπο τοῦ Businessman ἢ τοῦ τυποποιημένου φανατικοῦ τοῦ κολχόζ.

Αὐτὴ ἡ στάση εἶναι πολὺ εὐκολὴ—περισσότερο ἀπ' ὅτι πρέπει σὲ μᾶς. Πολὺ πρόχειρη λύση αὐτὸ ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ χαρακτηρίσουμε σὰν «ἀξιολόγηση τοῦ πιθανοῦ γενέσθαι».

Σ' ἀνθρώπους μὲ συνείδηση ἱστορικοῦ πόνου

και με πνευματική και φυλετική αξιοπρέπεια δεν είναι άνεκτό το σβύσιμο της παληάς Όλυμπιακής φλόγας. Δεν μπορεί να χαθεί το πολιτισμικό οικοδόμημα που γι αυτό μόχθησαν τόσες γενιές από μεγάλους και ταπεινούς χτίστες, και να χρειαστεί στον αύριανό άνθρωπο να ξαναρχίσει απ' τὰ θεμέλια.

Δεν φοβόμαστε, φυσικά, την απώλεια των επιτεύξεων της τεχνικής, ούτε και συγκεκριμένων πνευματικών έργων. Εκείνο που χάνεται είναι το πιο βαθύ στρώμα που μας καλλιέργησαν πολλοί αιώνες Εύρωπης: μια ατμόσφαιρα γεμάτη λεπτούς κινδύνους και παληούς μύθους, αυτόσυνείδητη σκέψη και το κλείσιμο του ατομικού κύκλου μετά και πέρα απ' την αμφιβολία.

Τό Πνεύμα, ή αξιοπρέπεια, ή καλλιέργεια, αποκλειστικό γέννημα παράδοσης, πίστης και θρόλου, δεν μπορεί να γίνει αντικείμενο «μαζικής μόρφωσης» μετά από έπιμελή αφαίρεση των «αντιδραστικών» στοιχείων, ούτε μπορεί να συνοψιστεί σε στατιστικές που να διδάσκονται «πρακτικά και θετικά» από τις έδρες Αμερικανικών Πανεπιστημίων.

Είμαστε συνειδητά δεμένοι με τον κόσμο ο που διαλέχθηκε ο Πλάτωνας και γεννήθηκε ο Μπάχ, όπου τραγούδησε ο Ρίλκε και έζησε ο Ραφαήλ, με τον κόσμο που δονιέται από Αττική και παληούς θεούς, τον κόσμο του Φάουστ και της έντονης ατομικότητας που καίγεται στη φλόγα της ίδιας της πίστης της.

Πιστεύουμε στην ώμορφιά που λέγεται Ελλάδα, και στην πνευματική αστραπή που λέγεται ελεύθερη Εύρωπη.

Είμαστε γόνοι—όχι ακόμα έπίγονοι—ένος συγκλονιστικού κύκλου πολιτισμού. Δε θα τον άρνηθομε.

Η θέαση αυτή αγάπης για την Εύρωπη δεν πρέπει να χει μορφή αισθητικής δράσης και άγνωσης της σημερινής ιστορικής πραγματικότητας που αναφέραμε παραπάνω, αν δεν θέλει να καταλήξει σ' ένα στείρο άλεξανδρινισμό. Δε θα μείνουμε άδρανείς καταραστές του χρόνου και της φθοράς.

Θα κάνουμε αγώνα και δύναμή μας τη μετάβαση στον καινούργιο ιστορικό κύκλο.

Θάμαστε οί γεφυροποιοί του Χτες με το Αύριο. άφοϋ Σήμερα πια δεν υπάρχει—είμαστε γενηά μαχητών.

Θέλουμε ή καινούργια έποχή να χει, απ' το ξεκίνημά της κιόλας, όλους τους καρπούς που πότισε με το αίμα της ή πνευματική Εύρωπη, και χρέος μας είναι να μαστε φορείς τους.

Ζοϋμε σ' ένα κομμάτι ελεύθερης Εύρωπης που λέγεται Ελλάδα. Είμαστε άκριτες και φρουροί.

Δεν μπορούμε να δοϋμε από σήμερα τον καινούργιο μυθικό άνθρωπο που θα συγκλονίσει μ' έλπίδα τις έπόμενες γενιές—έκείνες που

I. ΔΕΛΤΙΟ ΔΙΑΦΩΤΗΣΕΩΣ

Την Έθνική Ένωτική Νεολαία τη γέννησε ή λαχτάρα των νέων μας, για κάτι το άληθινό, το τίμιο, το άγνό, το φωτεινό. Γεννήθηκε με μόνο σκοπό ν' άντισταθεί στα βίαια καθεστώτα που έχουν σα φυσικές συνέπειες την έκμετάλλευση, την άδικία, και τον περιορισμό της πνευματικής εξέλιξεως και να βοηθήσει στην έγκαθίδρυση μιας Δημοκρατίας με περιεχόμενο όλα τα Ιδανικά του ανθρώπου.

Θέλουμε Ελλάδα - Έλευθερία και κοινωνική Δικαιοσύνη. Θέλουμε να συντελέσουμε στο μεγάλο έργο που θα μας κάμει να ζοϋμε ελεύθεροι άνθρωποι πάνω σε μια γη ελεύθερη, δίκαιη και πολιτισμένη. Τα ύπολείματα του Φασισμού πρέπει να ξεριζωσοϋν και θα ξεριζωσοϋν. Η Δημοκρατία σαν προϋπόθεση της άνασυγκρότησης κι' άνάπλασης της Εύρωπης και του κόσμου ολοκλήρου πρέπει να έδρωθει σε γερά θεμέλια για να μη ξαναπέσει. Δεν έχει σημασία αν ο Φασισμός νικήθηκε. Κάτω από τα χαλχματα και πίσω από τους τάφους των νέων ανθρώπων κρύβεται ο πιο μεγάλος κίνδυνος. Οί κόκκιοι ή οί κάθε λογής ολοκληρωτισμοί πρέπει να τσακιστοϋν. Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ παντοϋ, για πάντα, όροι ζωής άνεχτοί για όλους, φωμί, σπíti, γιατρού και δάσκαλο, και ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ, λευτεριά και δικαιοσύνη σα δώρο καθολικό σαν αγαθό κοινό.

Οί Διχτατορίες και των δύο άκρων πρέπει να σβύσοϋν, από μια άληθινή Δημοκρατία που θα άνηκει σ' όλους, και όχι κομματική όπως άγωνίζονται οί όθην Δημοκρατικοί, να γίνει. Θέλουμε την Ελλάδα μας αϋτάρκη και Ιση μέσα σε μια Συνομοσπονδία των Εύρωπαϊκών Έθνών. Μισοϋμε το Διεθνισμό και τον Ιγπεριαλισμό.

Συσπειρωθείτε λοιπόν στην Έθνική Ένωτική Νεολαία. Για πρώτη φορά προβάλλει στην Κρήτη την άκτινοβολία των Ιερών σκοπών της, για πρώτη φορά φωτίζει τη Νεολαία μας με τις φωτεινές άρχές του Ένωτισμού.

Άκολουθείτε τον άγνό, ένό τιμιο, το δίκαιο, τον άληθινό και φωτεινό δρόμο που πρόθυμα δέχεται να σας χαράξει ή Ε. Ε. Ν. Ένταχθείτε στις τάξεις της Έλληνικοτάτης αϋτής οργανώσεως, για να βρήτε την ψυχικήν σας ίκανοποίηση και την περηφάνεια που λείπει.

Δώστε μας λοιπόν τα χέρια σας κι' έλάτε μαζί μας ν' άγωνιστοϋμε, να θυσιαστοϋμε για να νικήσοϋμε.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

δεν θάχουν, σαν κι' έμιας, να φροντίσουν για τα πρώτα σκαλοπάτια του Έργου.

Αϋτό που μπορούμε και πρέπει να τους μεταδώσοϋμε, είναι το κλίμα εκείνο, που θα δημιουργήσει σ' αϋτούς, όπως δημιούργησε και σε μας, την έτοιμασία και την φρικίαση της προσδοκίας για το μεγάλο πέταγμα—που ίσως όνειρεύτηκε σαν μελέτη θανάτου ένας Πλάτωνας, ένας Χριστός ή ένας Νίτσε.

Είμαι ο μόνος τρόπος ν' αξιοποιήσοϋμε τον όνομα για το τέλος της Εύρωπης και τοϋ τραγουδιού της.

P. A. ΡΟΥΦΟΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΣΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΓΚΥ ΝΤΕ ΜΠΟΥΑΣΣΟΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἦλθεν ἔπειτα ἀπὸ πρόσκληση τῆς ΕΠΟΝ. «Ἡ ΕΠΟΝ ὅμως» «εἶπε» δὲν εἶναι παρὰ μόνο μιὰ τάση τῆς ἀριστερᾶς μέσα στὸ σύνολο τῆς νέας ἐλληνικῆς γενιάς. Οἱ ἐνέργειές του γιὰ τὴν ἀποκατάσταση ἐπαφῆς ἀνάμεσα στὶς κινήσεις τῶν ἐλλήνων νέων. Ἡ ἐπίσκεψή του στὰ γραφεῖα τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐνωτικοῦ Κόμματος. Τί εἰπώθηκε. Τί εἶπε σὲ συνέντευξή του μὲ συντάκτημας. Ἡ παγκόσμια δημοκρατικὴ ὁμοσπονδία νέων.

Ἐπειτα ἀπὸ πρόσκληση τῆς ΕΠΟΝ, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ κομματικοῦ τῆς Συνεδρίου, ἦλθε στὴν Ἀθήνα ὁ Πρόεδρος τῆς Παγκόσμιας ὁμοσπονδίας δημοκρατικῆς Νεολαίας Γάλλος βουλευτὴς κ. Guy de Boisson. Ἄν καὶ κομμουνιστὴς ὅμως, καὶ σὲ τοῦτο ἔδωκε ἕνα μάθημα στοὺς δικούς μας ὁμοϊδεάτες του, δὲν παρὰσούρηκε ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν ιδιότητά του. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ἔδειξε πὼς γνωρίζει τὴν ἐλληνικὴν κατάσταση. Καὶ κάλεσε σὲ σύσκεψη τοὺς ἐκπρόσωπους τῶν σημαντικώτερων ὀργανώσεων τῶν νέων. Στὸ Γαλλικὸ Ἰνστιτούτο συγκετρωθήκαμε ἀντιπρόσωποι τῆς Φιλελεύθερης Νεολαίας, τῆς ΕΟΔΑ, τοῦ ΕΣΑΣ, τῆς ΕΠΟΝ καὶ τῆς ΕΒΕΝ, τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνοαγγλικῆς, Ἑλληνοαμερικανικοῦ, Ἑλληνογαλλικοῦ καὶ Ἑλληνοσοβιετικοῦ. Εἶχαν πάει καὶ τρεῖς ἀπὸ τὴν κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἑθνικῆς Ἐνωτικῆς Νεολαίας.

Ἡ πρώτη αὐτῆ ἐπαφὴ ἦταν προπαρασκευαστικὴ. Ὁ κ. Πρόεδρος συνέχισε κατόπιν τὶς ἐπαφές του ξεχωριστὰ μὲ καθεμιὰν ἀπὸ τὶς ὀργανώσεις.

Στὶς 21 Ἰανουαρίου, ἡμέρα Κυριακῆ, τὸ βράδυ στὶς 6 ὁ κ. Guy de Boisson εἶχε δηλώσει πὼς θὰ ἐπισκεφθεῖ τὴ Νεολαία μας στὰ γραφεῖα τοῦ Κόμματός μας.

Ἡ ἀγύλη πού στεφανώνει τὰ 28 χρόνια τοῦ κ. Μπουασσόν -εἶναι ὁ νεαρῶτερος βουλευτὴς τοῦ κόσμου, ὁ πόθος γιὰ μιὰ παγκόσμια συναδέλφωση τῶν νέων μέσα σὲ πλαίσια ἀνθρωπισμοῦ καὶ δικαιοσύνης - πού κατὰ κάποιον τρόπον ἐξέφραξε πραγματοποιηθέν ἡ παρουσία τοῦ κ. Ντέ Μπουασσόν ἀλλὰ καὶ ἡ πατροπαράδοτη ἀγάπη τοῦ λαοῦ μας γιὰ τὸ γαλλικὸ λαό, ὅλα αὐτὰ εἶχαν προκαλέσει μεγάλη συγκέντρωση ἐνωτικῶν νέων. Καὶ ὅταν φάνηκε ὁ κ. Guy de Boisson, ὕψηλός, ἀθλητικὸς, γεμάτος ὕγεια μὲ τὸ καπέλο στὸ χέρι καὶ χαμογελαστός τὸν ὑπεδέχθησαν ζωηρὲς ἐπευφημίες καὶ χειροκροτήματα.

Ὅταν ἔγινε σιγὴ ὁ ἄλλοτε Πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Ν. -στὰ χρόνια δηλαδὴ τῆς παρανομίας- κ. Θεόδωρος Χρηστίδης προσφώνησε τὸν κ. Guy de Boisson. Τοῦ εὐχῆθηκε τὸ καλῶς ὄρισε. Τοῦ εἶπε ὅτι ὑποδεχόμεστε ἐμεῖς οἱ ἐνωτικοὶ ὄχι μόνο τὸν ἐκπρόσωπο τῆς Παγκόσμιας ὁμοσπονδίας, ἀλλὰ καὶ ἕναν ἐκπρόσωπο τῆς γαλλικῆς νεολαίας τῆς ἀντιστάσεως. Ἐχομε θαυμάσει καὶ κατανοοῦμε τὸν ἀγῶνα τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, διότι καὶ ἐμεῖς, κόμμα δημοκρατικὸ -ὁ κ. Χρηστίδης στὸ σημεῖο αὐτὸ χρησιμοποίησε γιὰ νὰ χαρακτηρίσεν τὸ Ε.Ε.Κ. καὶ τοὺς δύο ὄρους republicains et democrates -ἀγωνιστήκαμε κατὰ τοῦ φασισμού.

Στὴν προσφώνηση ἀπάντησε ὁ κ. de Boisson. Σὰς εὐχαριστῶ, εἶπε γιὰ τὴν ὑποδοχὴ σας. Σὰς φέρνω τὸν χαιρετισμὸ τῆς Παγκόσμιας δημοκρατικῆς ὁμοσπονδίας νέων. Σὰς φέρνω τὸν χαιρετισμὸ τῆς Γαλλικῆς Νεολαίας, πού παρηκολούθησαν μὲ ὅλο τὸ Γαλλικὸ λαὸ τὸν ἀγῶνα σας.

Κατόπιν ὁ κ. Θ. Χρηστίδης ὁ κ. Guy de Boisson καὶ τὰ μέλη τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Ε.Ν. ἀπε-

σύρθησαν στὸ ἰδιαίτερο γραφεῖο τῆς Νεολαίας. Ἐπακολούθησε σύσκεψη πού κράτησε ὡς τις 9 τὸ βράδι μὲ θέμα τὴν συμμετοχὴ τῆς ἐλληνικῆς νεολαίας καὶ εἰδικώτερα τῆς Ε.Ε.Ν. στὴν Π.Ο.Δ.Ν.

Στὴ συζήτηση ἔγινε λόγος καὶ γιὰ τὴν ἀντιπροσώπηση τῆς ἐλληνικῆς νεολαίας στὸ πρῶτο συνέδριο τῆς Π.Ο.Δ.Ν. στὸ Λονδίνο. Εἰπώθηκε στὸν κ. Μπουασσόν ὅτι ἡ Ε.Ε.Ν. εἶχε καταβάλλει προσπάθειες μαζί μὲ μερικὲς ἄλλες κινήσεις νέων, νὰ ὀργανώσει Ἀντιφασιστικὸ Συνέδριο τῶν ἐλλήνων νέων, ἀπὸ τὸ ὅποιο νὰ ξεπηδοῦσε ἡ ἀντιπροσώπηση τῆς ἐλληνικῆς νεολαίας στὸ Συνέδριο. Δυστυχῶς ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἐξ αἰτίας ἀδιαφορίας τῶν ἀρμοδίων δὲν προέδευσε. Στὸ τέλος κατάφεραν νὰ φθάσουν στὰ Λονδίνο τρεῖς ἀντιπρόσωποι τῆς Ε.Π.Ο.Ν., μὲ τὸν κ. Γεωργαλά. Τώρα δὲ πραγματοποιήσαν καὶ τὴν ἰδέα μας γιὰ συνέδριο μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα, ἀλλὰ μὲ στενὰ κομματικὸ χαρακτῆρα. Στὸ σημεῖο τοῦτο ὁ κ. Μπουασσόν δήλωσε: Ὅταν ἦρθε ὁ κ. Γεωργαλάς στὸ Λονδίνο γνωρίζαμε ὅτι ἡ Ε.Π.Ο.Ν. δὲν εἶναι παρὰ μόνο μιὰ τάση τῆς ἀριστερᾶς μέσα στὸ σύνολο τῆς νέας ἐλληνικῆς γενιάς! Ἀλλωστε αὐτὸ δὲν τὸ ἀμφισβήτησε καὶ ὁ κ. Γεωργαλάς. Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα ὅμως οἱ προσπάθειες πρέπει νὰ τείνουν στὸ νὰ συνδεθεῖ ὁλόκληρη ἡ ἐλληνικὴ νεολαία μὲ τὴν Π.Ο.Δ.Ν.

Τελικὰ ἐδηλώθη ὅτι ἡ Ε.Ε.Ν. παρακολουθεῖ μὲ συμπάθεια τὴν κίνηση τῆς ὁμοσπονδίας. Ἡ εἴσοδος ὅμως τῆς Ε.Ε.Ν. θὰ γίνῃ ἐφ'ὅσον ἀποφασισθεῖ δημοκρατικὰ ἀπὸ τὰ τμήματα της, τόσο τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὡς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἡ Κ.Ε. ἀναλαμβάνει νὰ στείλῃ ἀμέσως ἐγκύκλιο μὲ τὸ ἐρώτημα αὐτό. Ἀπὸ τώρα ὅμως ἀναλαμβάνομε τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐργασθοῦμε γιὰ τὴν οὐσιαστικώτερη προσέγγιση τῶν ἐλλήνων νέων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συσκέψεως ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ε.Κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος ἔτυχε ν' ἀνεβῆ γιὰ λίγο στὰ γραφεῖα τοῦ κόμματος. Εὐχῆθηκε καὶ αὐτὸς τὸ καλῶς ὄρισε στὸν ξένο μας καὶ καλὴ προκοπὴ στὸ ἔργο του. Ἀπαντώντας ὁ κ. Μπουασσόν εἶπε ὅτι ἡ ἰδέα τῆς διεθνούς συνεργασίας καὶ συναδελφώσεως εἶναι μιὰ ἰδέα πού ἡ καταγωγὴ της εἶναι ἐλληνικὴ.

Μετὰ λίγες ἡμέρες ὁ κ. Ντέ Μπουασσόν ἀνεχώρησε ἀεροπορικῶς ἐπιστρέφοντας στὴ Γαλλία.

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ

Συντάκτης μας ὁ Σπύρος Μακρῆς, ἐπεσκέφθηκε τὸν κ. Guy de Boisson καὶ τοῦ πήρε τὴν παρακάτω συνέντευξη :

«Ο κ. Guy de Boisson φιλοξενήθηκε σ' ένα απαρτμάν μιὰς πολυκατοικίας στο Κολωνάκι, στην οδό 'Ακαδημίας. Όταν πήγα να πάρω τὴ συνέντευξή μου περίμενα ἐπὶ πολὺ ὥρα τὴ σειρά μου. Τὸ χῶλλ, τὸ προχῶλλ γεμάτα, γεμάτα ἀπὸ Κολωνακιώτικη ἀφρόκρεμα. Καταλαβαίνω πῶς ἡ ἀποστολὴ πού τὸν ἔφερε στὰ χῶματά μας εἶναι πολυσύνθετη. Ξέρει ὅμως νὰ ἀπλοποιεῖ τὰ πράγματα, νὰ τὰ ἀντιμετωπίζει πρόθυμα, εὐλικρινὰ καὶ ἀνοιχτόκαρδα. Ἔτσι ἀπαντᾷ στὰ ἐρωτήματα πού τοῦ ὑποβάλλω.

Πρώτη ἐρώτηση : Ποιοὶ εἶναι οἱ σκοποὶ καὶ ἡ δράση τῆς Παγκόσμιας Ὁμοσπονδίας τῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας ;

Ἀπάντηση : Ὅπως θὰ ἴδῃτε καὶ στὸ καταστατικό μας «κύριους» σκοποὺς ἔχομε τάξει τοὺς ἀκόλουθους.

α) Ν' ἀγωνιστοῦμε γιὰ στενὴ διεθνή κατανόηση καὶ συνεργασία ἀνάμεσα στὴ Νεολαία μὲ σεβασμὸ τῆς διαφορᾶς ἀντιλήψεων καὶ τῶν ἔθνικῶν συνθηκῶν.

β) Νὰ ἐξασφαλίσῃ ἡ Δημοκρατικὴ Νεολαία, ἐλευθερία λόγου, τύπου, θρησκευτικῆς πίστεως, συγκεντρώσεων καὶ ἐκδηλώσεων.

γ) Νὰ ἐργασθοῦμε γιὰ καλὲς συνθηκὲς ἐκπαίδευσης, ἐργασίας καὶ ἀναψυχῆς καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη ἐκπολιτιστικῆς ἐκπαιδευτικῆς καὶ ἀθλητικῆς δράσης ἀνάμεσα σ' ὅλη τὴ Νεολαία.

δ) Νὰ συγκαλοῦμε Διεθνεῖς Συνδιασκέψεις Νεολαίας γιὰ νὰ συζητοῦν τὰ προβλήματα τῆς Νεολαίας καὶ νὰ παίρνουν μέτρα ἀνάλογα μὲ τὶς ἀποφάσεις τους.

ε) Νὰ ἰδρύσουμε ἕνα κέντρο γιὰ τὴν ὀργάνωση διεθνoῦς ἀλληλογραφίας, ἀνάμεσα σὲ ὀργανώσεις νέων καὶ γενικώτερα τῶν νέων ὄλων τῶν χωρῶν.

Ἐκεῖνο πού οἱ παρακαλῶ ἰδιαίτερα νὰ τολήσετε εἶναι ὅτι ἡ Παγκ. Ὁμοσπονδία εἶναι ἐντελῶς ἀχρωμάτιστη πολιτικᾶ.

Δεύτερη ἐρώτηση : Τί σκέπτονται στὴ Γαλλία γιὰ τὴν Ἑλλάδα, τοὺς ἀγῶνες τῆς, τὶς θυσίες τῆς, τὰ ἔθνικὰ τῆς δίκαια ;

Ἀπάντηση : Οἱ ἐντυπώσεις πού θὰ σὰς ἐκφράσω εἶναι προσωπικὲς καὶ δὲν δεσμεύουν παρά ἐμὲ τὸν ἴδιο.

Στὴν Γαλλία δὲν ἐξεχάσαμε καθόλου τὶς μεγάλες θυσίες πού προσφέρατε καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου. Ἰδιαίτερα οἱ νίκες τῆς Ἀλβανίας ὑπῆρξαν μιὰ μεγάλη ἠθικὴ ἐνίσχυση γιὰ μᾶς μέσα στὴν κατὰπτωση τῆς ἡττας, γιατί ἦσαν οἱ πρῶτες ἀξίες λόγου νίκες τῶν Συμμάχων. Μετὰ, τὰ νέα γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἔφθαναν λιγοστὰ στὸ Γαλλικὸ λαὸ· ἐμάθαμε ὅμως πῶς γιὰ μιὰ δευτέρη φορὰ εἶχατε ἀπαντήσει «ὄχι» στοὺς Γερμανοὺς ἀκριβῶς ὅπως καὶ στοὺς Ἴταλούς. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση οἱ λεπτομέρειες γιὰ τοὺς ἀγῶνες τῆς σκλαβωμένης Ἑλλάδος ἔφθαναν πρὸ ἀφθονες. Τότε ἐμάθαμε τί τρομερὲς ζημιὲς εἶχε στοιχίσει στὴν

Ἑλλάδα ἡ νέα τῆς Δόξα.

Στὴ συνείδηση ὄλων τῶν Γάλλων οἱ ΝεοἼλληδες μπαίνουν ἐπάξια στὴν παράδοση πού τοὺς ἐκκληροδότησε ἡ Ἀρχαία Ἑλλάδα. Καὶ τοῦτο, γιατί ἔδειξαν πόσο ἔντονοι εἶναι οἱ δεσμοὶ πού τοὺς δένουν μὲ τὴ Ζωή.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔθνικὰ σας δίκαια ἡ Γαλλία ἐζήτησε τὴν ἐποχὴ τῆς Συσκέψεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν τριῶν Μεγάλων στὴ Μόσχα, νὰ συμμετάσχει καὶ ἡ Ἑλλάς στὴ διατύπωση τῶν ὄρων Εἰρήνης μὲ τὴν Ἰταλία καὶ θὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑποστηρίζει ὅλα τὰ δίκαια αἰτήματα τῆς Ἑλλάδος.

Τρίτη ἐρώτηση : Ποιὲς εἶναι οἱ ἐντυπώσεις πού ἀποκομίζετε ἀπὸ τὴν παραμονὴ σας στὴν Ἑλλάδα ;

Ἀπάντηση : Οἱ ἐντυπώσεις μου εἶναι σχετικὰ περιορισμένες, ἀφ' ἑνὸς γιατί ἡ παραμονή μου θὰ εἶναι μικρὴ καὶ δὲν θὰ μπορέσω νὰ κυκλοφορήσω καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ἀφ' ἑτέρου γιατί οἱ πολιτικὲς μου ἐπαφές, καταναλλίσκουν τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ καιροῦ μου. Μολαταῦτα μπόρεσα νὰ διαπιστώσω πόσο μεγάλη εἶναι ἡ δυστυχία τοῦ λαοῦ σας. Ἡ δυστυχία αὐτὴ εἶναι συνέπεια τῶν ὄσων ἀναγκάσθηκε νὰ ὑποστῇ κατὰ τὴν διάρκειά τῆς κατοχῆς. Οἱ συνθηκὲς ὑγείας, ὁ ἐφοδιασμὸς, οἱ συγκοινωνίες βρίσκονται σὲ κακὸ χάλι. Οἱ πρῶτες ὕλεις πού θὰ ἐπέτρεπαν στὴν οἰκονομία σας νὰ ἀνασάνει λείπουν. Πολὺ στερεῖται ἐπίσης ἡ Ἑλλάς καὶ τὸν ἐμπορικὸ τῆς στόλο πού ἐστήριζε τὴν ἐμπορικὴ τῆς ζωῆ. Ἐλπίζω πῶς οἱ Σύμμαχοι θὰ δώσουν στὴν Ἑλλάδα τὰ μέσα τῆς ζωῆς χωρὶς ὑπολογισμούς. Γιατί ἡ Ἑλλάδα προσέφερε ὑπεραρκετὰ γιὰ τὴν κοινὴ ὑπόθεση. Θὰ ἦταν ἀχαριστία νὰ ἐκλείναν τὰ μάτια, ἀν δὲν ἔκαναν ὅ,τι περνᾷ ἀπὸ τὰ χέρια τους γιὰ νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸ ὅσο τὸ δυνατό γρηγορώτερα. Οἱ Γάλλοι, μολονότι ἡ χώρα τους ἔχει ἀνάγκη νὰ ἀνορθωθεῖ μετὰ ἀπὸ τετραετὴ κατοχὴ, θὰ κάνουν ὅ,τι μποροῦν, θὰ δώσουν ἀπὸ τὸ ὑστέρημα τους γιὰ νὰ σὰς βοηθήσουν. Ἦδη σὲ διεθνεῖς συσκέψεις ἡ Γαλλία ἔχει πολλὰς φορὰς ὑπερασπισθεῖ τὰ δικαιώματα τῶν μικροτέρων ἔθνων πού δυστυχοῦν γιατί εἶχαν νῆν τόλμη νὰ ἀντισταθοῦν στὸν ἄξονα.

Ἰδιαίτερα ὅμως ἡ φιλία γιὰ τὴν Ἑλλάδα θὰ κατέχει πάντα μιὰ ξεχωριστὴ θέση στὴν ψυχὴ κάθε Γάλλου.

Εὐχαριστῶ τὸν εὐγενικό μας ξένο γιὰ τὰ αἰσθημάτα του ἀπέναντι στὸ λαὸ μας κι' αὐτὸς μοῦ ζητᾷ νὰ μεταδώσω ἀπὸ μέρος του στὴν Ἐνωτικὴ Νεολαία τὸ θερμὸ του χαιρετισμὸ.

Μεταβιβάζομε τὸ χαιρετισμὸ τοῦ Προέδρου τῆς Παγκόσμιας Δημοκρατικῆς Ὁμοσπονδίας Νέων σ' ὄλους τοὺς ἐνωτικούς νέους, σ' ὄλους τοὺς ἑλληνες νέους.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΥ

ΤΑ “ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ,” ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥΣ

Ειπώθηκε πώς για να είναι σήμερα κανείς στην Ελλάδα κομμουνιστής, πρέπει να είναι άπαιτητως κεφαλαιοκράτης. Αυτό τουλάχιστον δείχνει η πρωτοκαθεδρία της ΕΠΟΝ, που αποτελείται από τους πλουσιώτερους νεαρούς της Αθήνας, αυτό δείχνει η πληθώρα των κομμουνιστικών εντύπων, που για να τα τυπώνει ή να τα αγοράζει κανείς χρειάζονται εκατομμύρια επί εκατομμυρίων, αυτό δείχνει η έμμεση ή άμεση ύποστήριξη του Κ.Κ.Ε. από τον κ. Λούλη, τον κ. Πιστολάκη, τον κ. Κιτσική, την κ. Άβερωφ, την κ. Λομβέρδου και άλλους και άλλες, των ούκ έστιν αριθμός. Φαίνεται όμως πώς δεν φτάνει να είναι κανείς κεφαλαιοκράτης, για να είναι κομμουνιστής. Πρέπει να είναι άπαιτητως και με κάποιαν έννοια «δοσίλογος». Δοσίλογος, όπως είναι γνωστό, λένε οι κομμουνιστές όλους εκείνους που δεν είναι αμείλικτοι, φανατικοί και μέχρι θανάτου κουκουέδες. Και μαζί μ' αυτούς όλους εκείνους που συνεργάστηκαν έστω και από μακριά με την Τετάρτη Αύγουστου ή με την κατοχή και με τους οικονομικούς της συνεργάτες, Ένω όμως όταν οι σύντροφοι κρίνουν τους άλλους γίνονται αμείλικτοι, όταν κρίνουν τους έαυτούς τους φαίνεται πώς είναι περισσότερο απ' όσο πρέπει έλαστικοί. Το πράγμα αυτό καθ' έαυτο δεν έχει βέβαια και πολύ ένδιαφέρον, είναι όμως ανάγκη να μας άπασχολήσει έστω και πολύ σύντομα, γιατί δεν είναι σωστό να λένε από μέσα τους οι σύντροφοι πώς μπορούν να μας κοροΐδευουν. Καλό είναι να γίνονται θεωρητικές συζητήσεις για τον διαλεκτικό ύλισμό, την αίτιοκρατική ή τελολογική πορεία της Ιστορίας, για τις νέες κατευθύνσεις της ζωής στον 2ο αιώνα, για τα αίτήματα της έποχής και για άλλα «ήχηρά παρόμοια» πράγματα. Ακόμη όμως καλύτερο είναι να έχει κανείς να παρουσιάσει τίμια και καθαρή τη ζωή του. Αν το θεμέλιο τουτο δεν είναι καθαρό, όλα τα άλλα περισσεύουν.

Τα «Ελευθέρα Γράμματα» που κυκλοφορούν ως λογοτεχνικό περιοδικό στην Αθήνα, είναι το όργανο του «ΕΑΜ διανοομένων», δηλαδή μεταμφιεσμένοι οι παλαιοί «Νέοι πρωτοπόροι» των προπολεμικών κομμουνιστών. Κρίνοντας το ήθος των συνεργατών του περιοδικού αυτού, μπορούμε να παραβλέψουμε προσωρινά το «πνευματικό» και «λογοτεχνικό» τους έργο. Όταν άλλωστε το έργο τουτο χτίζεται πάνω

σε βρώμικη άμμο, τότε και πάλι όλα τα άλλα περισσεύουν.

Σ' αυτά λοιπόν τα «Ελευθέρα Γράμματα» συνεργάζεται μετά φανών και λαμπάδων ένας κύριος Χάγερ Μπουφίδης, στέλνοντας τώρα τα δημοσιεύματά του από τις φυλακές Χατζηκώστα ως συμμετασχών εις τα Δεκεμβριανά. Ο λαμπρός αυτός αγωνιστής θα μπορούσε να είναι φυλακή και για έναν άλλο λόγο: Το 1936 κυκλοφόρησε ένα βιβλίο του διακοσίων πενήντα σελίδων με εικόνες και με άλλες φωτογραφίες και με θέμα του: «Αδόλφος Χίτλερ. Ο δημιουργός της Νέας Γερμανίας». Το ξέρει άραγε ο διευθυντής των «Ελευθέρων Γραμμάτων» το βιβλίο αυτό ή μήπως θέλει να αναδημοσιεύσουμε μερικά απόσπασματα; Στο ίδιο περιοδικό «Ελευθέρα Γράμματα» συνεργάζεται ο μνημειώδης πιά «κάποιος κ. Βαλέτας». Ο λαμπρός αυτός αγωνιστής υπήρξε ανώτατο στέλεχος της Ε.Ο.Ν. Μυτιλήνης και δημοσίευσε το 1939 ένα βιβλίο του αφιερωμένο στον τεταρτοαυγουστιανό νομάρχη Λέσβου, το γνωστό κομμουνιστοφάγο. Το βιβλίο έπιπλέον του κ. Βαλέτα τυπώθηκε με έξοδα της ΕΟΝ Μυτιλήνης. Το ξέρει άραγε ο διευθυντής των «Ελευθέρων Γραμμάτων» το βιβλίο αυτό ή μήπως θέλει να το στείλουμε; Στο ίδιο περιοδικό συνεργάζεται ένας άλλος κύριος Μελής Νικολαΐδης. Ο λαμπρός αυτός αγωνιστής εξέδιδε επί Τετάρτης Αύγουστου το περιοδικό «Πνευματική Ζωή», που αφιέρωνε σε κάθε του φύλλο ειδικό έγκώμιο για τον Ιωάννη Μεταξά και ακόμη ειδικότερο για τους κ. κ. Σπέντζα και Νικολούδη. Υποθέτουμε πώς κάτι ξέρει για το περιοδικό αυτό ο σημερινός διευθυντής των «Ελευθέρων Γραμμάτων», κατά λάθος όμως φαίνεται θα έλασε τους στενούς δεσμούς του συνεργάτη του με την δικτατορία. Στο ίδιο περιοδικό με τον τίτλο «Ελευθέρα Γράμματα» συνεργάστηκε ο κ. Παναγής Λεκατοάς. Ξέρει άραγε ο διευθυντής του πώς ο περί ουό λόγος κύριος έβγαλε ένα βιβλίο επί δικτατορίας με έξοδα του κ. Μπαστιά, και πώς έκφράζει κιόλα την εύγνωμοσύνη του στον πρόλογο του; Αν ο διευθυντής των «Ελευθέρων Γραμμάτων» δεν τό ξέρει, μήπως τυχόν άραγε ξέρει πώς ο κ. Παναγής Λεκατοάς συνεργάστηκε στο «Νέον Κράτος», έπίσημο πολιτικό περιοδικό της Τετάρτης Αύγουστου; Αν δεν τό ξέρει τότε κρίμα που κάνει τόση φασαρία!

Στό ίδιο περιοδικό «'Ελεύθερα Γράμματα» συνεργάζεται ένας ἕτερος κύριος Λαμπρινός, δεινός ιστορικός τοῦ 21. Γι' αὐτόν ὅμως ὁ διευθυντής τῶν «'Ελευθέρων Γραμμάτων» θά πρέπει νά γνωρίζει πῶς ἐπί κατοχῆς καί μέχρι πρό δύο μηνῶν εἶχε στενή οικονομική συνεργασία μέ τόν κ. Χατζηνάκο, ὅπως ἐπίσης καί στενήν πολιτικήν τοιαύτην μέ τόν κ. Μπαστιᾶ. "Ἄν δέν τό ξέρει, τότε ὅς διαβάσει τόν «Ριζοσπάστη» τοῦ Δεκεμβρίου, ὅπου ὁ ἴδιος ὁ κ. Λαμπρινός τὰ διηγήθηκε εἰς τόνον μελοδραματικόν, ὅταν τό κόμμα κατάλαβε πῶς ἔμαθαν καί ἄλλοι τήν συνεργασία Χατζηνάκου-Λαμπρινοῦ καί κατόπιν τόν διέγραψε ἀπό τὰ στελέχη του.

Στό ίδιο περιοδικό «'Ελεύθερα Γράμματα» συνεργάζεται ἕνας ἄλλος κύριος Λέων Κουκούλας. Ὁ λαμπρός αὐτός ἀγωνιστής ἔγινε ἐπί κατοχῆς καί ἐν κρυπτῷ καί παραβύστῳ διευθυντής τοῦ «'Εθνικοῦ» Θεάτρου Θεσσαλονίκης. Αὐτό δέν τό ξέρει ὁ διευθυντής τῶν «'Ελευθέρων Γραμμάτων» γιατί τότε ἦταν ἀπασχολημένος μέ τόν «ἀγῶνα» βγάζοντας λόγους ἀπό τό BBC τοῦ Λονδίνου καί συμβουλεύοντάς μας νά μή συνεργαζόμαστε οὔτε μέ τόν κατακτητή, οὔτε μέ τὰ ὄργανά του. Χάλαλι του λοιπόν ὡς σήμερα. Τώρα ὅμως νά ἰδοῦμε τί θά κάνει μέ τόν συνεργάτη του, πού δέν ἄκουσε τότε τίς συμβουλές του:

Ὁ κατάλογος περιλαμβάνει καί τρεῖς κυρίες. Ἀπό λόγους λεπτότητος δέν θά τις ἀναφέρουμε ὀνομασί. Οἱ δύο πάντως ἀπ' αὐτές εἶναι «δηλωσίες», ὑπέγραψαν δηλαδή καί δημοσίευσαν ἐπί κατοχῆς δηλώσεις πῶς ἀποτάσσονται τόν βδελυρό κομμουνισμό καί πῶς ἀναγνωρίζουν τήν Τετάρτη Αὐγούστου. Ἡ τρίτη, ἐπί Τετάρτης Αὐγούστου, ὠργάνωσε μέ ἔξοδα τοῦ ὑπουργείου τοῦ κ. Σπέντζα καί μέ τήν ὑψηλή προστασία τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ εἰδικό σχολεῖο ἀνωμάτων παιδῶν στήν Καισαριανή. Αὐτά ὅλα πρέπει νά τὰ ξέρει ὁ διευθυντής τῶν «'Ελευθέρων Γραμμάτων», γιατί τήν ἴδιαν ἐποχή ἔβγαζε περιοδικό ἐν μέσαις Ἀθήναις χωρίς οὔτε νά τόν ἐνοχλεῖς, οὔτε καί αὐτός νά ἐνοχλεῖ τήν δικτατορία. . .

* *

Τὰ πράγματα τοῦτα δέν ἀναφέρθηκαν οὔτε γιά τούς ἴδιους τούς δράστες τους, οὔτε καί γιά τὰ «'Ελεύθερα Γράμματα». Ἀναφέρθηκαν κυρίως γιά τούς νέους κομμουνιστές. Δέν τούς τὰ λέμε τούτη τή στιγμή γιά νά ἐγκαταλείψουν τήν ἰδεολογία τους καί νά γίνουν Ἕλληνες πατριῶτες. Ἀπό ἄλλους λόγους καί ὄχι ἀπό αὐτούς πρέπει νά μήν εἶναι κομμουνιστές. Τούς τὰ λέμε ἐπειδή δέν εἶναι σωστό νά ἔχουν πλάι τους ἀρριβιστές καί τυχοδιῶχτες, ἀπατεῶνες τῆς πέννας. Τούς τὰ λέμε ἐπειδή δέν εἶναι σωστό νά μολύνουν τήν ἰδεολογία τους—ἔστω καί

τήν κομμουνιστική ἰδεολογία—μέ τήν παρουσία γραφιάδων πού κολακεύουν τούς ἰσχυροῦς τῆς ἡμέρας, ξεγελώντας ἔτσι τούς πάντας καί τὰ πάντα. Τούς τὰ λέμε ἐπειδή πιστεύουμε πῶς ὅταν ἐξορίζονταν ἀπό τόν Μανιαδάκη, ὅταν φυλακίζονταν ἀπό τήν Γκεσταπό, ὅταν μέναν ἀκλόνητοι στήν ἰδεολογία τους παρ' ὅλες τίς πιέσεις καί τὰ ἀντίξοα ρεύματα, ἦταν τίμιοι καί ἀγνοί, ἔστω κι' ἂν ἦσαν παραστρατημένοι. "Ἄς δοθῶν λοιπόν ποιοί εἶναι πλάι τους, ὅς δοῦνε ποιοί ἐκμεταλλεύτηκαν τίς ἐξορίες καί τίς φυλακίσεις τους. Καί τότε, ἂν δέν φύγουν ἀπό τήν ὀργάνωση, ἔχουν χρέος τουλάχιστον νά τήν ξεκαθαρίσουν ἀπό τούς μικροκατεργάρους. Ἔτσι καί μόνον ἔτσι θά ἔχουν δικαίωμα νά τούς ὑπολογίζουμε. Τὰ μεγάλα λόγια, οἱ ὠραῖες φράσεις καί ἡ εὐγενική ὀρμή ἔχουν τότε μόνο ἀξία, ὅταν καταλήγουν σέ μεγάλες, ὠραῖες καί εὐγενικές χειρονομίες. Καί δέν ὑπάρχει καμμιά μεγαλύτερη, ὠραιότερη καί εὐγενικώτερη χειρονομία γιά ἕναν νέο, ἀπό τό νά ἀπαιτεῖ ὄλοι ὅσοι συνεργάζονται μαζί του νά εἶναι τίμιοι, συνεπεῖς καί μέ καθαρὸ παρελθόν.

Ο ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΣ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ἡ Πανσπουδαστική Ἐνωση Πειραιᾶ ἔκαμε τελευταία τή γενική τῆς συνέλευση μέ προσέλευση τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς. Ὁ ἀπολογισμός τῆς δράσης τοῦ παραιτηθέντος Συμβουλίου τῆς ἦτανε στή περισσότερο τοῦ σημεία πολύ ἱκανοποιητικός. Παρά τίς συστηματικές ἀντιδράσεις μιᾶς ἐλάχιστης μερίδας 10-20 πολιτικο-λογούντων φοιτητῶν ὁ Σπουδαστικός ὀργανισμός τοῦ Πειραιᾶ ἐξελίχθηκε τελευταία σέ πρότυπη συνδικακιστική κίνηση.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Π. Ε. Π. συνάδ. Γαλέτας μέ τό συνάδ. Δρεπανιώτη καί τούς ἄλλους ἄξιους συνεργάτες τους ἀνεξάρτητα ἀπό βλαβερές ἐπιρροές καί καθοδηγήσεις τῶν κακῶν «παρασκηνίων» κάμνε μιᾶ δουλειά ἐπαινετή πού τούς τιμáει.

Ἡ Π. Ε. Ο. ὅμως θά πρέπει νά ἀποδώσει ἀκόμα πιό πολλά. Καί δέν ἔχει γίνει παρὰ μιᾶ καλή ἀρχή μοναχά. Ἐνωμένοι ἀπό δῶ καί πέρα ὄλοι οἱ σπουδαστές—ὄλοι χωρίς καμμιά ἐξαίρεση—ἄς ἀγωνιστοῦν γιά νά πετύχουνε τέτοιους ὄρους πού θά τούς ἐπιτρέψουν τή συνέχιση τῶν σπουδῶν τους μέ μεγαλύτερη ἄνεση καί εὐκολία.

ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Ἡ ἀγροτική Νεολαία πού ἀποτελεῖ τὸ πιὸ δια-
λεχτὸ κι' ἀτίμητο κομμάτι τῆς Ἑλληνικῆς Νεο-
λαίας, ἃς μᾶς δεχτεῖ κοντά της καὶ ἃ; πιστέψει,
πὼς ἡ Ἑθνικὴ Ἐνωτικὴ Νεολαία, μὲ τὸ περιοδικό
της «'Ελεύθερα Νιάτα», θ' ἀγωνιστοῦν στὸ πλευ-
ρό της γιὰ τὴν εὐτυχία καὶ τὴν χαρὰ τοῦ λαοῦ μας,
γιὰ τὸ μεγαλεῖο αὐτοῦ τοῦ τόπου πού δοκίμασε
ὅλη τὴν καταστροφικὴ μανία βαρβάρων καὶ ἀνε-
λέτων κατακτητῶν.

Γυρνᾶμε σήμερα στὰ ὄρεινὰ χωριά τῆς ἐπαρχίας
'Ολυμπίας. Ὁ πόλεμος εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα, ἐκτὸς
ἀπὸ ὅλα τ' ἄλλα νὰ λιγοστεύει καὶ τὰ ζῶα πού οἱ
χωρικοὶ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ τὴν σπορὰ κι' ἔτσι ὁ
λόγος αὐτὸς ἀφ' ἑνὸς καὶ οἱ βροχὲς ἀφ' ἑτέρου
ὄχι μονάχα καθυστέρησαν τὴν σπορὰ, ἀλλὰ ἐλατ-
τώσανε καὶ τὰ σπαρμένα χωράφια. Παντοῦ μᾶς μι-
λᾶνε μὲ τὴν ἴδια πίκρα.

—Ἡ ζωὴ μας, μοῦ λέει ἓνας νέος στὸν Κακόβα-
το εἶναι μαρτυρικὴ καὶ ἄχαρη. Δουλειά, δουλειὰ ἀπὸ
τὸ πρωῖ ὡς τὸ βράδυ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι
οὔτε τὸ ψωμί τοῦ σπιτιοῦ μας νὰ μὴ κατορθώνουμε
νὰ ἐξασφαλίσουμε.

—Ζοῦμε ἀπομονωμένοι, μοῦ λέει ἓνας ἄλλος,
μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμο. Σκοτωνόμαστε στὴ δου-
λειὰ χωρὶς κανένα ὄφελος.

—Περνᾶμε, κύριε, νύχτα ἀπὸ τὴ ζωὴ..

—Χαρὰ σ' αὐτοῦς, συμπληρώνει ἓνας τρίτος—μὲ
καστανόξανθα κι' ἀχτένιστα μαλλιά, μὲ μιὰ χλαίνη
στρατιωτικὴ, παληὰ, κουρελιασμένη—πού κλείνουνε
τὰ μάτια τους, καὶ φεύγουνε στὴν πολιτεία γιὰ νὰ
δουλέψουν στὰ ἐργοστάσια ἢ καὶ σ' ἄλλες δουλειές.
Δὲν εἶναι ζωὴ, κύριε, αὐτὴ ἐδῶ. Ἐδῶ εἶναι κό-
λαση. Τὸ βλέμμα του ἀπλανὲς καὶ ὄνειροπόλο καρ-
φώθηκε στὸν κῆπο μὲ τὴν καλαμένια φράχτη πού
ἀπλωνόταν μπροστά μας. Στὰ πρόσωπα ὄλων ἐκεῖ
—κ' ἦταν πολλοὶ—φαινόταν ζωγραφισμένη ἡ ἐπι-
δοκίμασία ὄλων ἐκεῖνων πού εἰπώθηκαν ἀπὸ τοὺς
τρεις νέους πού εἶχαν μιλήσει.

—Ἀκοῦστε παιδιὰ, τοὺς λέω. Ἡ ζωὴ τῆς πολι-
τείας δὲν εἶναι τόσο ρόδινη ὅσο τὴ νομίζετε. Σεῖς
οἱ νέοι τῆς ἀγροτικῆς, ἀποτελεῖτε μιὰ τάξη προνο-
μιούχο, ἐκλεκτῆ, πού ἔχει βέβαια πολλὰ δικαιώμα-
τα στὴ ζωὴ, ἀλλὰ καὶ πολλὰ καθήκοντα καὶ ὑπο-
χρεώσεις ἀπέναντι τοῦ συνόλου. Ἀποτυχίες στὴν
καλλιέργεια ἢ καταστροφές, σκληρὴ δουλειὰ, ἔλλει-
ψη ἀναψυχῆς, ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη αἰτία δὲν πρέ-
πει νὰ σᾶς φέρνουν σὲ κατάσταση νὰ σκεφθεῖτε
τὴν ἐγκατάλειψη τοῦ χωριοῦ καὶ τοῦ χωραφιοῦ
σας. Μὴ σᾶς πικραίνουν τὰ λόγια μου. Ἡ ζωὴ τῆς
πολιτείας εἶναι ἐπικίνδυνη. Ἴσως ἡ εὐχαρίστηση
νᾶνα παροδική. Οἱ δουλειές τῶν ἐργοστασίων καὶ
τῆς πόλης δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκολες, ὅσο νομί-
ζετε. Ἐπειτα εἶναι καὶ δυσκολοεὔρετες. Ἐσεῖς ἐδῶ,
ὅσο κι' ἂν ὑποφέρετε ἀπὸ ὄρισμένα πράγματα, εἴ-
σαστε βασιληάδες στὸν τόπο σας. «Κάλλιο ἀφέντης
στὸ χωριό, παρὰ σκλάβος στὴ χώρα», λέει μιὰ πα-

ροιμία πούναι βγαλμένη ἀπὸ τὴ λαϊκὴ σοφία τῶν
προγόνων μας. Ἐπειτα γιὰ σκεφθεῖτε καὶ τοῦτο:
Ἄν ὅλοι οἱ νέοι τῆς ἀγροτικῆς σκεφθοῦν ἴδια σὰν
κι' ἐσᾶς κι' ἐγκαταλείψουν τὰ χωράφια τους, ὄχι
μόνο οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐργαζόμενοι στὶς πό-
λεις θὰ πεινάσουν καὶ θὰ δυστυχήσουν. Ἀγαπήστε
τὴ δουλειὰ σας, ὀργανώστε τὴν, δουλέψετε μὲ σύ-
στημα καὶ μὲ μέθοδο τὰ χωράφια σας, περιποιη-
θῆτε τὰ δέντρα σας καὶ τοὺς κήπους σας, τὰ ζῶα
πού εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴ δουλειὰ σας καὶ
προσπαθῆτε νὰ βρῆτε τὴν χαρὰ καὶ τὴν ἱκανο-
ποίηση στὴν ἴδια τὴ δουλειὰ σας. Εἶμαι βέβαιος
ὅτι ἂν σκεφθῆτε ἔτσι, ἂν ἀποβάλετε τὴ μοιρολα-
τρεία, πού σᾶς κόβει τὸ κέφι καὶ τὴν ὄρεξη γιὰ
δουλειὰ, ἂν πάψετε νὰ βλέπετε τὴ δουλειὰ σας σὰν
ἀγγαρεία, ἀλλὰ τουναντίον τὴν δῆτε σὰν εὐλογία
Θεοῦ, τότε ἡ ζωὴ σας θ' ἀλλάξῃ ρυθμό, καὶ τὰ
χωράφια σας καλλιεργημένα μὲ ζῆλο, μὲ μέθοδο
ἐργασίας, σύμφωνα μὲ τὰ διδάγματα τῆς πείρας καὶ
τῆς ἐπιστήμης θὰ σᾶς ἀποδώσουν ἱκανοποιητικά.

Προ πάθησα νὰ τοὺς ἐμπνεύσω αἰσιοδοξία καὶ
νὰ τοὺς κάμω ν' ἀλλάξουν σκέψη, κι' εἶμαι βέβαιος
πὼς τὰ λόγια μου εἶχαν κάποια ἐπίδραση. Τὸ θλι-
βερότερο ὅμως εἶναι ὅτι ἡ ἴδια σκέψη, ἡ ἴδια νοο-
τροπία ἐπικρατεῖ παντοῦ σ' ὅλα τὰ χωριά πού γυ-
ρίσαμε. Σμέρνα-Κουμουθέκρα Μακιστο Τρύπες Ἄλ-
βαινα-Σκλήβα Γολέμι Ἀρρήνη-Καλύδωνα-Κακόβα-
το καὶ ἄλλα. Παντοῦ ἡ ἴδια γενικὴ κατῆφεια κι' ἀ-
παισιοδοξία βασιλεύει στὶς ψυχὲς τῶν νέων.

—Τὰ χωράφια μας, μοῦ λέει ἓνας νέος τοῦ
Σμέρνα, εἶναι πολὺ φτωχὰ καὶ δὲν μᾶς δίνουν καρ-
πό. Λιπάρματα στὸ ἐμπόριο δὲν ὑπάρχουν, οὔτε καὶ
ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα μᾶς δίνει κι' ἔτσι ἡ ἀπόδοση
εἶναι μηδαμινή. Μὲ τί κέφι νὰ δουλέψεις ἀφοῦ ξέρεις
ἐκ τῶν προτέρων ὅτι οἱ κόποι σου θὰ πάνεχαμένοι;

Τὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας, τὸ κράτος γενικὰ θὰ
πρέπει νὰ στρέψῃ ὅλη του τὸν προσοχή, στὴν Ἀ-
γροτικὴ μας Νεολαία. Ἡ μοιρολατρεία στὸ καλλι-
εργητικὸ μας σύστημα πρέπει νὰ χτυπηθεῖ. Ὅχι μοι-
ρολατρικὴ ἐργασία, ἀλλὰ ἀγάπη καὶ ζῆλος στὴ δου-
λειὰ μας.

Καθὼς περνοῦμε γιὰ τοῦ Σκλήβα, δυὸ καταικά-
κια ὀλίγων ἡμερῶν ζωὴ, τὸ ἓνα ὀλόασπρο σὰν τὸ
χιόνι καὶ τ' ἄλλο παρδαλό, πηδούσανε γύρω ἀπὸ
τὴ μάνα τους, πού καθότανε βυθισμένη στὸ γρασί-
δι, ἀσάλευτη σὰν μνημεῖο, ἐνῶ πιὸ 'κεῖ ἓνα παιδί
ὡς 12 ἐτῶν μὲ ροῦχα κουρελιασμένα, μὲ πόδια γυ-
μνὰ καὶ βουτηγμένα μέσα στὶς λάσπες, χωμένο μὲς
τὰ κουρέλια του προσπαθεῖ νὰ προφυλαχτεῖ ἀπὸ τὸ
τσουχτερό ξεροβόρι πού μᾶς πειρουναίξει ὡς τὸ
κόκκαλο. Ἦταν μαθητὴς τῆς Δης Τάξης τοῦ Δημο-
τικοῦ Σχολεῖου, μᾶς λέει, ἀλλὰ ὁ πατέρας του τὸ
σταμάτησε γιὰ νὰ φυλάει τὴν κατσικά καὶ τὰ βόδια.
Ἐπῆρχε κάποιος νόμος, ἂν δὲν ἀπαιτῶμοι, πού ἡ
φοίτηση τῶν παιδιῶν στὸ Δημοτικὸ τουλάχιστον
ἦταν ὑποχρεωτικὴ. Δὲν ξέρω ἂν ἰσχύει, καὶ ἂν ναί,

ἀπὸ ποιὸν ἐξαρτᾶται ἡ ἐφαρμογή του. Νομίζω ὅτι ἀρμόδιοι εἶναι οἱ δάσκαλοι μὲ τοὺς προέδρους τῶν κοινοτήτων, πού θάπρεπε νὰ φροντίζουν ὥστε τὰ παιδιὰ τὸ χωριού νὰ τελειώνουν τὸ Δημοτικὸ καὶ σὲ περιπτώσεις πού οἱ γονεῖς δυστροποῦν νὰ στέλνουν στὸ σχολεῖο τὰ παιδιὰ τους νὰ τοὺς τὸ ἐπιβάλλουν μὲ τὸ νόμο. Εἶναι ἀκατανόητο νὰ μένουν στὴ σημερινὴ ἐποχὴ Ἑλληνόπουλα ἀγράμματα.

Περνᾶμε ἀνάμεσα ἀπὸ χωράφια σπαρμένα. Δισεκατομμύρια φυτὰ, φυτρωμένα τὸ ἓνα κοντὰ στὸ ἄλλο, ἀγωνίζονται νὰ ἐξασφαλίσουν κάθε φυτὸ, γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, μεγαλύτερο χῶρο, πού θὰ τὸν ἐκμεταλλευθεῖ ἕως ὅτου ὠριμάσῃ καὶ θεριοτεῖ. Δεξιά κι' ἀριστερὰ τοῦ δρόμου, λόγοι ἀνακατωμένοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὁ ἓνας πλάι στὸν ἄλλον, σκεπασμένοι μὲ μπαλώματα ἀπὸ σπαρμένα καταπράσινα χωράφια καὶ λόγγους. Ἄραια ξεπροβάλλουν μερικὰ δέντρα πού εἶναι κυρίως ἑληθὲς καὶ συκιές. Ξαφνικὰ τὴν προσοχὴ μας τραβήξαν οἱ φωνές δύο χωρικῶν, πού μάλωναν γιὰ τὰ πρόβατα τοῦ ἐνὸς μπῆκαν στὸ χωράφι τοῦ ἄλλου καὶ τὸ ἐξήμιωσαν. Σ' ἐρώτησή μας ἂν ὑπάρχει ἀγροτικὴ ἀσφάλεια, ὁ πιὸ ἡλικιωμένος μὲ κάπα, μὲ τσαρούχια ἀπὸ ρόδα αὐτοκινήτου, ἀφοῦ κούνησε τὸ κεφάλι καὶ κάρφωσε τὸ μάτι του πέρα κατὰ τὸ ζημιωμένο του χωράφι εἶπε:

— Δὲ βαρύνεστε! Ἔχουμε βέβαια ἀγροφύλακα, ἀλλὰ μπορεῖ νὰνε παντοῦ μπροστὰ γιὰ νὰ μᾶς φυλάει; Πρέπει μόνοι μας νὰ καταλάβουμε ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζημιώνουμε τὸ χωράφι τοῦ ἄλλουνοῦ, γιὰ τὸ καλὸ ὅλων μας παιδί μου... Πόση ἀλήθεια δὲν κρύβουν τὰ λόγια τοῦ γεροχωριάτη αὐτοῦ!...

Ἡ ἀγροτικὴ ἀσφάλεια πρέπει νὰ γίνῃ συνείδηση κάθε ἀγρότη, κυρίως ὁμως τῶν νέων. Ἡ τέλεια ὀργάνωσις τῆς, ἡ εὐσυνειδησία τῶν ὀργάνων, ἡ ἐλάττωσις τῶν ἀγροζημιῶν δὲν θὰ ὀφελήσουν μόνο τὸ κτηματία ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑθνικὴν μας Οἰκονομίαν πού χάνει πάρα πολλά.

Πηγαίνοντας ἀπὸ τοῦ Κουμουθέκρα γιὰ τὴ Μάκιστο παντοῦ γύρω σου βλέπεις χωράφια καλλιεργημένα με σιτάρι καὶ σπαρμένα χωρὶς σύστημα, ἀφρόνιστα, ἄλλοῦ ξεπλυμένα ἀπὸ τὴ βροχὴ κι' ἄλλοῦ γουλισμένα, πού σοῦ δίνουν τὴν ἐντύπωση μιᾶς πρωτόγονης καλλιέργειας πού φυσικὰ εἶναι ἀδύνατον ν' ἀποδώσῃ ἱκανοποιητικὰ καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ μόχθο καὶ τὸν ἰδρώτα τῶν φτωχῶν αὐτῶν ἀνθρώπων.

— Ποτὲ, μοῦ λέει ἓνας νέος, δὲν πέρασε ἀπ' ἐδῶ γεωπόνος, γιὰ νὰ μᾶς ὠδηγήσῃ καὶ νὰ μᾶς πεῖ πῶς πρέπει νὰ σπέρνουμε καὶ νὰ καλλιεργοῦμε τὰ χωράφια μας, νὰ κλαδεύουμε καὶ νὰ μπολιάζουμε τὰ δέντρα μας καὶ νὰ καταπολεμοῦμε τὶς διάφορες ἀρρώστειες. Ἐμεῖς ζοῦμε μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ τὸ κράτος μᾶς θυμᾶται μονάχα, ὅταν πρόκειται νὰ στείλῃ τὸν Ἔφορον καὶ τὸν Ἀστυνόμον γιὰ τὴν εἰσπραξὴ τοῦ φόρου. Ἐμεῖνα σκεφτικὸς κι' ὁμολογῶ πῶς βρέθηκα σὲ δύσκολη θέση γιὰ ν' ἀπαντήσω.

Μὰ τὴν πίστη μου, τέτοια ἐγκατάλειψη κι' ἀδιαφορία, τόση ἀνυξιοτήτα καὶ ὀλοκληρωτικὴ ἀγνοία τοῦ προβλήματος, πού ἀπασχολεῖ τὸν ἀγροτικὸν μας

κόσμον, μὲ τὶς τόσες τραγικὲς του ἀνάγκες, δὲν περιμενε κανεὶς ἀπὸ τοὺς πολιτικούς τῆς χώρας μας. Χρειαζέται βόμβα ἀτόμου στὰ θεμέλια τὸν ἀνυπάρκτου αὐτοῦ κράτους, πού νὰ τιναχτεῖ στὸν ἀέρα, πού νὰ μὴ μείνῃ τίποτε ὄρθιον, πού νὰ γκρεμιστεῖ συνθέλημα, ὡς πολιτικὸς ὀργανισμὸς.

Ἦρθε ὁ καιρὸς νὰ καταλάβουν, οἱ ὑπεύθυνοι πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς χώρας μας, ὅτι δὲν μπορεῖ ὁ ἀγρότης νὰ ζῇ ἐγκαταλελειμένος, καὶ νὰ τὸν θυμᾶται τὸ χρεωκοπημένο καὶ σάπιο καπιταλιστικὸ αὐτὸ κράτος μονάχα ὅταν πρόκειται νὰ πληρώσῃ τὸ φόρον. Δὲν μποροῦν οἱ διάφοροι τρόφιμοι τῆς μικροπολιτικῆς καμαρίλας, νὰ ἐκδηλώσουν τὸ δῆθεν ἐδιαφέρον τους, μονάχα στὶς προεκλογικὲς περιόδους τους. Ὁ Ἄγρότης πρέπει νὰ κατοχυρωθεῖ μὲ νόμους προστατευτικούς, πρέπει νὰ βρῇ βοήθη καὶ συμπαράστατη τὸ κράτος τοῦ ὁποίου τὸ ἐνδιαφέρον νὰ ἐκδηλωθεῖ ἔντονον καὶ πραγματικόν.

Ἄς συγκληθῇ τὸ ταχύτερον ἓνα συνέδριον Ἀγροτικὸν εἰς τὸ ὁποῖον νὰ λάβουν μέρος οἱ ἀρμόδιοι τοῦ Ἐπουργείου Γεωργίας, οἱ Γεωπόνοι, οἱ Καθηγηταὶ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς καὶ ὁποιοσδήποτε ἄλλος μπορεῖ νὰ ἔχει γνώμη καὶ ἄς μελετήσουν τὸ σοβαρὸ αὐτὸ πρόβλημα. Τὰ πορίσματα πού θὰ βγάλουν τὸ Ἐπουργεῖον Γεωργίας ἄς τὰ κάνει νόμους τοῦ κράτους καὶ ἄς ἀναλάβῃ πραγματικὴ σταυροφορία γιὰ τὴν ὕλικὴ καὶ ἠθικὴ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ τοῦ ἀγροτικοῦ μας πληθυσμοῦ. ἀλλὰ καὶ γενικώτερα τῆς Ἑλλάδος.

Μέχρι πού νὰ γίνῃ ὁμως τὸ συνέδριον αὐτὸ ἂν γίνῃ—ἄς ληφθοῦν ἀπὸ τὸν κ. Ἐπουργὸν τῆς Γεωργίας τὰ παρακάτω μέτρα.

Πρῶτον: Νὰ ληφθοῦν μέτρα γιὰ τὴ διαβίωση τῶν ἀγροτῶν ἀνάλογα μὲ τὰ μέτρα γιὰ τοὺς ἐργάτες τῶν πόλεων.

Δεύτερον: Ν' ἀναληφθῇ, πρωτοβουλία τοῦ Κράτους, ἀγῶνας κατὰ τῶν ἀσθενειῶν πού λυμαίνονται τὸν ἀγροτικὸν κόσμον.

Τρίτον: Νὰ γίνονιν Νοσοκομεῖα καὶ κέντρα ἀναψυχῆς ὥστε νὰ μπορεῖ ὁ ἀγρότης, ν' ἀπολαμβάνῃ ὅλες τὶς ἀνέσεις τοῦ πολιτισμοῦ.

Τέταρτον: Νὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα τῆς διατροφῆς.

Πέμπτον: Παροχὴ φτηνῶν λιπασμάτων, γεωργικῶν φαρμάκων καὶ ἐργαλείων.

Ἑκτον: Συστηματικὴ καλλιέργεια ὑπὸ τὴν καθοδήγησι καὶ ἐπίβλεψιν γεωπόνων.

Μόνον ἔτσι θὰ προοδεύσουμε σὰν κράτος, μόνον ἔτσι θὰ γίνουμε κατὰ τὸ δυνατὸν αὐτάρκεις, μόνον ἔτσι θάχουμε τὸ δικαίωμα νὰ γράψουμε τὸνομα τῆς Ἑλλάδος στὸ βιβλίον τῆς ἱστορίας τῶν πολιτισμένων χωρῶν τοῦ κόσμου.

Οἱ νέοι τῆς Ἀγροτιᾶς, ἄς συνταχθοῦν σ' ἓνα ἐνιαῖον μέτωπον πάλης, καὶ ἄς ἀγωνιστοῦν γιὰ νὰ γονιμοποιήσουν τὴν ἱερὴν μας γῆ, καὶ γιὰ νὰ κερδίσουν τὸ μέλλον γιὰ τὴν Ἑλλάδα, πού εἶναι ἡ μητέρα ὅλων μας, κι' εἶναι ποτισμένη μὲ τὸ αἷμα τῶν προγόνων μας ὅλων τῶν ἐποχῶν.

ΑΣΗΜΑΚΗΣ Φ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

«Όλοι μιλούν σήμερα για Κοινωνική Δικαιοσύνη. Μά μέσ' στην πνευματική σύγχυση που επέφερεν ο πόλεμος, και που σκόπιμα έκαλλιέργησαν οι όλοκληρωτισμοί που προηγήθηκαν ή έγκαταστάθηκαν με τό τέλος του πολέμου, πολλοί μιλώντας γι' αυτήν την μπερδεύουν με δόγματα και σχήματα, με παγκόσμιους κομμουνισμούς και σοσιαλισμούς και δέν είναι πολλοί εκείνοι που έχουν στο μυαλό τους μια ξεκαθαρισμένη ιδέα γι' αυτήν. "Άλλοι νομίζουν πώς ή Κοινων. Δικαιοσύνη θά έπέλθει με μιάν καθολική ίσως διανομή του πλούτου." Άλλοι άρκοονται σέ μιάν άφηρημένη «κατάργηση της έκμεταλλεύσεως ανθρώπου από άνθρωπο». Και σέ πολλούς άπλοϊκούς εργάτες οι ίνστρουκτορες του Κ.Κ.Ε, με την γνωστή φιλολογία για τό «Κολωνάκι» έχουν περιγράψει την δίκαιη κοινωνία, σάν μιá κατάσταση όπου ύστερα από μιá βίαιη άνατροπή «οί έσχατοι έξονται πρώτοι» και οι «πρώτοι» (όσοι θάχουν ξεφύγει τη σφαγή, θά πάρουν τη θέση των έσχάτων.

"Αν θέλουμε όμως νά συγκεκριμενοποιήσουμε την έννοια της Κοιν. Δικαιοσύνης πρέπει νά έξαρθούμε, επάνω από δογματικά σχήματα και ούτοπίες, και νά προσπαθήσουμε με μιá λογική άφαίρεση των άδικιών των διαφόρων ιστορικών κοινωνιών νά συλλάβουμε την εικόνα μιáς δίκαιης Κοινωνίας.

Νομίζω πώς όλοι θά συμφωνήσουμε στην έξης γενική διαπίστωση. Μιά κοινωνία είναι άδικη όταν από την σύνθεση και τους νόμους της συμβαίνει ώστε νά ύπάρχη: 1) "Άνιση κατανομή των άγαθών ανάμεσα στα μέλη της. 2) "Άνιση κατανομή του άναγκαίου για την συντήρησή της μόχθου.

Τά δύο αυτά στοιχεία σέ μιάν τραγική άλληλουχία, έτσι ώστε οι σκληρότερα εργαζόμενοι νά μετέχουν και πιό λίγο στην διανομή των προϊόντων του κοινωνικού μόχθου, τά παρούσαν όλες οι μέχρι σήμερα κοινωνίες. Γιατί ή κατανομή και των άγαθών και του μόχθου γίνεται με βάση έξωτερικά ποιοτικά κριτήρια, που άνάγονται στην κληρονομική συμμετοχή σέ μιάν κάστα για τις θεοκρατικές, σέ μιá κοινωνική κατάσταση για τις φεουδαρχικές, ή σέ μιάν τάξη για τις διαμορφωμένες κεφαλαιοκρατικές κοινωνίες. Τέλος σέ μιá όλοκληρωτική σοσιαλιστική κοινωνία, κι' αν άκόμη παραδεχθούμε την έλλειψη κληρονομικής εύνοιας στους γόνους των μεγιστάνων της κυβερνώσης κομματικής όλιγαρχίας (πράγμα κάπως άμφίβολο και ιστορικά άνεπιβεβαίωτο άκόμη) πάλι ή προνομιακή θέσις των κομματικών στελεχών και μελών συνιστούν κοι-

νωνικήν άδικία, αφού κι' έδω ό διαφορισμός της συμμετοχής στα άγαθά, στηρίζονται στην κομματική πίστη και προσήλωση, κριτήρια δηλ. πάλι έξωτερικά και όχι άντικειμενικά.

"Ας αναλύσουμε τώρα τά στοιχεία της κοινωνικής άδικίας που αναφέραμε πιό πάνω. α) Την άνιση κατανομή των άγαθών μπορούμε ειδικότερα νά όρίσουμε σάν 1) "Άνιση κατανομή των εύκολιών της ζωής 2) "Άνιση παροχή της μορφώσεως 3) "Άνιση παροχή της προνοίας 4) "Άδικαιολόγητη άναγκαστική άνεργία 5) "Άδικη κλιμάκωση των άμοιβών σχετικά με τη σημασία του έπιτελουμένου κοινωνικού έργου. β) "Άνιση κατανομή του μόχθου ύπάρχει 1) Ποσοτικά (άλλοι δουλεύουν σάν σκλάβοι κι' άλλοι τεμπελιάζουν) 2) Ποιοτικά (με την έλλειψη δυνατότητας για την έκλογή του άρμόζοντος στην φύση καθενός κοινωνικού έργου).

Είναι λοιπόν φανερό ότι για νά άρουμε την κοινωνικήν άδικία πρέπει νά έξουδετερώσουμε αυτά τά κύρια επί μέρους στοιχεία της.

'Αποστολή μιáς κοινωνικά δίκαιης πολιτείας είναι,—δηλ. πρέπει νά είναι—πρώτα πρώτα νά παρέχει σ' όλους τη δυνατότητα νά εργασθούν με μιάν γενικά για όλους καθωρισμένη κατά τατην άμοιβή που θά τους έξασφαλίζει μιá λογική συμμετοχή στις ύλικές απολαύσεις που παρέχει ή πρόοδος της τεχνικής. Ένώ παράλληλα ένα όλοκληρωμένο πρόγραμμα άτελους εκπαιδύσεως και μετεκπαιδύσεως, και ένα πλήρες σύστημα δωρεάν παρεχομένης ύγιεινολογικής περιθάλψεως και κοινωνικής προνοίας των άνικάνων για εργασία ή προσωρινά άνέργων θά άρουν τις κοινωνικές πληγές της άμορφώσεως της άσθενείας και των κακών γερατειών.

'Επιτελώντας όμως αυτά δέν σημαίνει ότι φθάνομε στην Κοιν. Δικαιοσύνη. Τό βασικότερο πρόβλημα είναι ή δίκαιη κατανομή της ποιότητας και του μεγέθους του άναγκαίου για την συντήρηση της κοινωνίας μόχθου, και ό δίκαιος διαφορισμός των κοινωνικών άμοιβών. Βέβαια δέν είναι δίκαιο ούτε και πρακτικά σκόπιμο νά άρκεσθούμε, σέ ένα ένιατο για όλους ποσό άμοιβής. Άντίθετα και σάν κίνητρο ζήλου και σάν έπιβράβευση μόχθου και σάν άνίσλλαγμα άνώτερων εύθυνών ό διαφορισμός πρέπει νά ύπάρχει. Τόν διαφορισμό όμως δέν μπορούμε βέβαια νά έμπιστευθούμε ούτε στόν αυθαίρετο νόμο της προσφοράς και της ζήτησεως της φιλελεύθερης οικονομίας ούτε στους έξ' ίσου αυθαίρετους κομματικούς ύπολογισμούς της κυβερνώσης «φωτισμένης μειο-

ψηφίας» μιάς ολοκληρωτικής σοσιαλιστικής δικτατορίας.

Μιά ελεύθερη λαϊκή πολιτεία όφείλει, καταργώντας τὰ κληρονομικά δικαιώματα και τὰ κομματικά προνόμια νὰ παρέχει στὰ μέλη της ανάλογα με τήν προσφορά και τήν ευθύνη τους στο σουνολικό κοινωνικό έργο τή δίκαιη άμοιβή, που άρχίζοντας από ένα κατώτατο όριο που θά έπαρκει για μιá πολιτισμένη διαβίωση, δέν θά παρουσιάζει ένα διαφορισμό τέτοιον ώστε νά φθάνει ένα υπερβολικό πολλαπλάσιο για τίς άμοιβές των άνώτατων ευθυνών.

Τό δεύτερο πρόβλημα της ποιοτικής κατανομής του μόχθου είναι ακόμα δυσκολώτερο.

Βασική προϋπόθεση για τή λύση του είναι ή έλλειψη προνομίων και ή παροχή ισότητας σταδιοδρομικής ευκαιρίας. Με τήν κατάργηση της κληρονομίας και τήν δωρεάν παροχή μέχρις ενός όρισμένου ποσοστού της μορφώσεως (έπιστημονικής, έπαγγελματικής τεχνικής), έπιτυχαίνουμε θεωρητικά τó ένα μέρος της λύσεως: τήν παροχή ισότητας σταδιοδρομικού ξεκινήματος.

Τήν πραγματική όμως ισότητα ευκαιρίας για τήν άρχή, καθώς και τήν ολοκλήρωσή της: τήν προαγωγή δηλαδή των άξιων στις άνωτερες κοινωνικές θέσεις (οικονομικές και πολιτικές) θά μάς τίς έξασφαλίσει μόνο ή πολιτική έλευθερία με τήν άνεμπόδιστη λειτουργία του έλέγχου της άντιπολιτεύσεως. Γιατί ή έλλειψις του έλέγχου των πράξεων οικονομικής διοικήσεως μέσα σ' ένα πλαίσιο σοσιαλιστικής οικονομίας μπορεί νά προκαλέσει Κοι-

KITZOS MAITZOS - MAKRYGIANNIS

Τήν 1 Φεβρουαρίου 1944 ή ΕΠΟΝ, ή μετασχηματισμένη ΟΚΝΕ, έδινε ένα ακόμα δείγμα των προθέσεων του ΚΚΕ, δολοφονώντας τόν Κίτσο Μαλιτζό. Σέ εποχή που ή σφαγή των Έλλήνων από τους έχθρους μαζί με τους έμπρησμούς και τή δήωση, είχε γίνει καθημερινό βίωμα μας, τó ΚΚΕ έσπερνε έντατικώτερα, ήμέρα και νύχτα, τó σπόρο του μελλοντικού άδελφοσκοτωμού. Από τότε άρχισε νά γίνεται άποφασιστικά συστηματική, ύπουλη και αίμοβόρα ή τρομοκρατία του ΚΚΕ. Για κάθε τίμιο Έλληνα δέν υπήρχε μόνον ό κίνδυνος του μπλόκου ή της σύλληψης από τους Γερμανούς. Είχε άνοίξει και τó μέτωπο των Κομμουνιστών, όχι έναντίον των Γερμανών, — τó ΕΑΜ - ΚΚΕ έπαιζε τότε τó παιγνίδι των Γερμανών — αλλά έναντίον των ύπόλοιπων Έλλήνων.

Η δολοφονία του Κίτσου ήταν ένα γεγονός μεγάλης σημασίας. Πολλές δολοφονίες μέχρι τήν ήμέρα της δολοφονίας του χαρακτηρίζονταν από τó ΕΑΜ - ΚΚΕ και τους ήλίθιους συνοδοιπόρους του ως έκτελέσεις προδοτών. Σκοτώνοντας τó Μαλιτζό — που λίγο καιρό πριν τόν αναγνώριζαν ως άρχηγό τους — άποδεικνύουν πώς πρόθεσή τους είναι νά εφαρμόσουν τήν άρχή «μόνο οι νεκροί δέν ξαναγεννιούνται» σους πολιτικούς τους αντίπαλους. Διότι ένας πολιτικός αντίπαλος είχε γίνει για τή λησσοσυμμορία του ΕΑΜ ό Κίτσος Μαλιτζός μετά τήν άποχώρησή του από τó ΚΚΕ.

Η Έθνική Ένωτική Νεολαία, όντας τότε όργάνωση αντίστασεως, και οι συγγενικές της οργανώσεις είχαμε γνωρίσει τόν Κίτσο σαν αντίπαλο. Τόν γνωρίσαμε κατόπιν σαν άγωνιστή μέσα στις γραμμές της έθνικής παράταξης στον πολυμέτωπον άγώνα. Ήταν — άν και πέθανε νέος 22 χρονών — μιá ισχυρή προσωπικότητα. Έπέβαλε τó θαυμασμό και τó σεβασμό στους συνομηλικούς του, οι μεγαλύτεροι του πρόσφεραν άνεπιφύλακτα τήν εκτίμησή τους. Ήταν στην εμφάνιση ώραιος, σαν κανέναν άρχαίο έφηβο. Μπορούσε και μιλούσε με ήρεμία, άποφασιστικότητα και πειστικότητα σε μανιασμένο άχροατήριο. Ήταν ρήτορας. Ήταν όμως και κλειστός στοχαστής, είχε καλλιτεχνική ευαισθησία, ήταν πνευματικός άνθρωπος. Είχε γνωρίσει τήν άγωνία της έπαχης ως τή ρίζα της. Ταλαντεύτηκε. Μά δέν έχασε ούτε στιγμή τήν άξιοπρέπεια που κληρονόμησε από τó στρατηγό Μακρυγιάννη. Μπήκε στη μάζα και έμεινε προσωπικότητα. Έκανε ένα σφάλμα — μπήκε στο ΚΚΕ — τó έπανόρθωσε παλληκαριά. Δέν σταμάτησε τόν άγώνα του ούτε στιγμή. Τόν άγώνα της αντίστασης κατά της βίας, τόν άγώνα νά συνειδητοποιήσει τήν εποχή του και τήν πραγματικότητα του τόπου του. Άν και νέος — 22 χρονών — έβλεπε καθαρά και ένεργούσε άποφασιστικά Δημιουργούσε. Μιλούσε με πεποίθηση και διατύπωνε πλαστικά τίς σκέψεις του και τίς ιδέες του σαν ήγέτης. Και πέθανε σαν άντρας. Τó αίμα του Κίτσου Μαλιτζό - Μακρυγιάννη, όπως και τó αίμα τόσων ανώνυμων παλληκαριών, είναι τó ζωντανό αίμα του ελληνικού λαού που βράζει. Η παρουσία του μένει άνεξίτηλη και δημιουργική στη μνήμη μας. Διότι είναι πιά μιá μυθική παρουσία ό Κίτσος Μαλιτζός Μακρυγιάννης.

νωνικές άδικες ίσες άν όχι μεγαλύτερες κι' από κείνες που μάς παρέχει τó λιμπεραλιστικό οικονομικό σύστημα.

Σέ τελική άνάλυση βλέπουμε ότι ή λύσις του προβλήματος Κοινων. Δικαιοσύνης: ή έξασφάλιση δηλ. της δίκαιης τοποθετήσεως καθενός σύμφωνα με τήν άξία τον και της δίκαιης άμοιβής ανάλογα με τó έπιτελούμενο έργο είναι άρρηκτα συνυφασμένη με τήν πολιτική έλευθερία.

Η πολύμορφη πραγματικότητα της ζωής δέν άνέχεται μονοκόμματα και σχηματικές λύσεις. Τó πρόβλημα της Κοινωνικής Δικαιοσύνης δέν τó λύνει καμιά δογματική μονομέρεια. Τó λύνει μόνον ή δημιουργική σύνθεση της πολιτικής και κοινωνικής έλευθερίας με όδηγό τόν άνθρωπισμό και μέθοδο τó μέτρο.

Είναι ή λύση του Ένωτισμού.

Ν. ΔΕΛΑΚΗΣ

'Αγωνιζόμαστε για τίς παρακάτω κοινωνικές μεταρρυθμίσεις:

Για τήν κρατικοποίηση των τραπεζών.

Για τήν κρατικοποίηση των μονοπωλιακών επιχειρήσεων και των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας.

Για τήν κρατικοποίηση των βασικών συγκοινωνιακών μέσων.

Για τó περιορισμό του κληρονομικού δικαιώματος.

ΠΩΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ

—'Η εργασία είναι υποχρέωση για κάθε πολίτη. Εί τις ού θέλει εργάζεσθαι μηδὲ ἐσθιέτω.—'Η Πολιτεία ἔχει τὴν υποχρέωση—μὲ τὰ ἀρμόδια ὄργανά της—νὰ τοποθετῆ τοὺς πολίτες, ὅσοι εἶναι ἱκανοί, σὲ παραγωγικὴν ἐργασία.—'Αλλοιῶς ἡ Πολιτεία ἔχει τὴν θετικὴν υποχρέωση νὰ παρέχει στέγη καὶ συσσίτιο καὶ περίθαλψη.

I

Ποῖοι νέοι—ἀλλὰ καὶ περασμένης ἡλικίας ἄνθρωποι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες—θέλουμε νὰ δουλέψουμε καὶ δὲν βρίσκουμε δουλειά. Τὸ κακὸ μαστίζει περισσότερο τὴν κατηγορία τῶν νέων ποὺ τελείωσαν τὸ Γυμνάσιο ἢ καὶ τὸ Πανεπιστήμιο. Ἔγινε ὅμως ἀκόμα βαθύτερη ἡ πληγὴ ἐξ αἰτίας τοῦ πολέμου καὶ τῆς κατοχῆς: πέντε ἢ ἕξ ἡλικίες νέων δὲν ἐργάσθηκαν, διότι δὲν ἔμαθαν καμμιά ἐργασία δὲν ἐργάσθηκαν διότι δὲν εἶχαν καιρὸ νὰ ἐργασθοῦν, ὄντας ἐπιστρατευμένοι ἢ καταγεγόμενοι ἐθελοντικὰ στὶς δυνάμεις ἀντιστάσεως δὲν ἐργάσθηκαν διότι κατέφυγαν στὶς πόλεις, στὴ δημοσία ὑπαλληλία, στὶς δουλειὰς τοῦ ποταριοῦ, στὸν ἀεριτζιδισμό.

Ποίος φταίει γι' αὐτὴ τὴν κατάσταση; Φταίνει πολλοὶ καὶ πολλὰ. Ἄν θὰ θέλαμε νὰ κάνουμε κριτικὴ θὰ φτάναμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὸ κοινωνικοοικονομικὸ καὶ πολιτικὸ πρόβλημα στὴ βάση του. Αὐτὸ ὅμως ζητᾶμε ἀπὸ τὴν καινούργια ἑλληνικὴ πολιτεία: Νὰ χρησιμοποίησι τὴ δύναμη, ποὺ θὰ τῆς δώσει μὴν ἡμέρα ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἀποφασιστικά. Δὲν ἀνεχόμεσθε πλέον ἐμβαλωματικὰς λύσεις. Διότι οἱ λύσεις αὐτὲς εἶναι ἀνάξιες γιὰ ἓνα λαὸ ποὺ ἐργάζεται, ἀγωνίζεται καὶ ξαίρει νὰ πεθάνει ὅπως ὁ ἑλληνικὸς λαός. Ἡ ἀξιοποίηση τοῦ ἀγῶνα κατὰ τοῦ φασισμοῦ μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῆ με μὴν ἀποφασιστικὴ ἀνανέωση, με μὴν ἐπανάσταση. Καὶ ἐπανάσταση σημαίνει: ριζικὴ ἀντιμετώπιση τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος—γνώση τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος—ἐκκαθάριση τῆς σαπίλας, ὅπου ὑπάρχει—ἀνασυγκρότηση καὶ ἀξιοποίηση ἐντατικῶν παραγωγικῶν δυνάμεων—ἀνανέωση τῆς πολιτικῆς καὶ ὀλόκληρης τῆς ζωῆς μας.

II

Ἄς ἴδομε ὅμως τὰ πράγματα ἐντελῶς συγκεκριμμένα:

1.—Τὸ ἑλληνικὸ χωριὸ ποὺ εἶναι—καὶ πρέπει νὰ εἶναι—ὁ πυρῆνας τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς, μαραζώνει, ἐλαττώνεται ὁ πληθυσμὸς του καὶ διαρρέει πρὸς τὶς πόλεις. Ἀστυφιλία. Καὶ ὅταν ὅμως ἔρχεται ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς στὴν Ἀθήνα ἐξαθλιώνεται Ὑπόγειες

κατοικίες· ἰσοπ.δωτικὸς συνοικισμὸς· ὑποσιτισμὸς· ἀρρώστειες· πορνεία· ἐγκληματισμὸς· ρατεδισμὸς.

Ἡ πολιτικὴ μας εἶχε ἀγνοήσει μέχρι τὰ σήμερα τὸν θεμελιακὸ ρόλο τοῦ χωριοῦ, τῆς κοινότητος. Ἡ εὐθύνη βαρύνει ὀλοτετα τοὺς ὑπεύθυνους ἄνδρες καὶ ἐλάχιστα ὀφείλεται σὲ ἀντικειμενικοὺς παράγοντες. Διότι δὲν ἄλλαξαν οἱ ἀντικειμενικοὶ παράγοντες τὸ 1912 ὅταν ἔγινε ὁ νόμος ΔΝΖ', οὔτε ἄλλαξαν οἱ ἀντικειμενικοὶ παράγοντες στὰ 1927 ὅταν σκεφθῆκαμε νὰ βάλουμε στὸ Σύνταγμά μας διατάξεις γιὰ τὴν αὐτοδιοίκηση καὶ τὴν ἀποκέντρωση. Ἄπλως ἔχομε βαθύνει σὲ κατανόηση τῆς πραγματικότητός μας ὅταν ζητοῦμε σήμερα νὰ ἐπαναφέρουμε τὴν κοινότητα στὸν πρωταρχικὸ τῆς ρόλο. Πρόκειται λοιπὸν γιὰ βασικὴ παραγνώριση καὶ ὑποκειμενικὴ ἀδυναμία. Δέχτηκαν οἱ πολιτικοὶ μας νὰ ἀπροσωποποιηθῆ ἡ οἰκονομία μας καὶ νὰ γίνῃ συγκεντρωτικὴ ἢ διοικησὴ μας, ἐνῶ στὴ βάση τῆς πραγματικότητός μας ὑπῆρχε σὰν ὑπόδειγμα διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ὀργάνωσης κοινωνικοοικονομικῆς πολιτικῆς καὶ εὐρύτερα πολιτιστικῆς, ἡ κοινότητα. Ἰδρυσε ἡ νομοθεσία μας κεφαλαιοκρατικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ ὀργάνωσε τὸ ὑδροκέφαλο καὶ κεφαλαιοκρατικὸ Κέντρο. Ἀγνοήσαμε τὸ χωριὸ καὶ ἀφήκαμε νὰ ξεπέσει τὸ μηχανικὸ πολιτιστικὸ του ἐπίπεδο. Τὸ χωριὸ θὰ μπορούσε νὰ ὀργανώσει τὴ ζωὴ του σ' ὅλους τοὺς τομεῖς του. Καὶ νὰ τὴν ὀργανώσει οὐσιαστικά, οἰκονομικά, συντροφικά, βιολογικά. Θὰ μπορούσε τὸ χωριὸ νὰ ἔχει κοινοτικὰς βοσκές· κοινοτικὰς ὀποροκαλλιέργειες· κοινοτικὰ ἰδρύματα κοινωνικῆς πρόνοιας (ἐστιατόριο, νοσοκομεῖο, λέσχη, ἀποθήκες)· ἐπιχειρήσεις κοινοτικὰς (μύλο, φωτισμὸ, ἄρδευση, ἐλαιοτριβεῖο, ἀποστειρωτήριον οὐκῶν, ἐξευγενισμοῦ γεωργικῶν προϊόντων, κοινοτικὸ ταμειοτήριον)· κοινοτικὸ σχολεῖο καὶ λαϊκὴ βιβλιοθήκη· λαϊκὸ δικαστήριον γιὰ ἐνδωκοινοτικὰς μικροδιαφορὰς νὰ ἀνεβῆ τέλος σὲ ὄργανον αὐτοδύναμης πολιτικῆς ζωῆς οὐ νὰ εἶναι μικρογραφία—καὶ πρότυπο—γιὰ τὰ ἑθνικὰ μας κοινοβούλια καὶ τὴν ὑπόλοιπην ὀλιτειακὴν μηχανὴν (τὴ γενικὴ συνέλευση τῶν κατοίκων κλπ). Ἔτσι τὸ χωριὸ θὰ μπορούσε νὰ ζεῖ μοναχὸ του, νὰ προκόβῃ καὶ, φυσικὰ

σὲ συνέννοση μὲ τὴν Πολιτεία, νὰ ἐξασφαλί-
ζει αὐτὸ τὸ ἴδιο ἔργασια στοὺς πολίτες του.

Ἄντι γι' αὐτὸ θέλησαν νὰ μεταφέρουν στὴν Ἑλλάδα τὸν ἀτομοκεντρικὸ καὶ ἀστικὸ φιλελευθερισμὸ τῆς Δύσης. Καὶ σήμερα θέλουν νὰ φέρουν τὴν σοβιετικὴ ὀργάνωση τῶν στεππῶν. Ἐμεῖς ὅμως ξέρομε πᾶ τί ἀξιῶνομε : Νὰ ξαναγίνει ἡ κοινότης στὴ νέα πολιτεία τὸ βασικὸ κῦτταρο τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς.

2.—Δὲν ἀξιοποιήθηκαν οἱ πλουτοπαραγωγικὲς πηγὲς τοῦ τόπου ἀνάλογα μὲ τὶς δυνατότητες ποὺ παρουσιάζουν. Βέβαια ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς ὁ τόπος μας εἶναι φτωχός. Τὰ 70 ο)ο περίπου ἀπὸ τὸ ἔδαφός μας εἶναι βράχοι. Καὶ ἀντιστροφὰ τὰ 70 ο)ο τοῦ πληθυσμοῦ δουλεύει καὶ ζεῖ ἀπὸ τὴ γῆ, δηλαδὴ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ξερούς βράχους. Αὐτὴ ἡ φτώχεια μᾶς δίνει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλεσθοῦμε τὴν διεθνή δικαιοσύνη. Εἶναι χρέος διεθνοῦς δικαιοσύνης ἡ ἀκεραΐωση τοῦ ἐλεύθερου ἑλληνικοῦ ἐδάφους μὲ τὰ δικά μας ἐδάφη ποὺ κρατιοῦνται ἀπὸ ξένους. Καὶ γεωργικὰ ὅμως μποροῦμε νὰ καλλιεργήσουμε ἐντονώτερα τὴ γῆ μας. Ἄλλοι μὲ τὴν ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωση καὶ τὴν μηχανικὴ καλλιέργεια, ἄλλοι μὲ τὸν τρόπο ποὺ διαγράψαμε παραπάνω.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ἔχουν γίνει ἐλάχιστα ὡς τὰ σήμερα εἶναι στὴν ἐκμετάλλευση τῶν ἄλλων πλουτοπαραγωγικῶν δυναμῶν τῆς χώρας, τῶν ἐνεργειακῶν δυνατοτήτων τῆς χώρας. Οἱ εἰδικοί ἔχουν διαπιστώσει, πὼς ἡ ἑλληνικὴ γῆ κρύβει στὰ σπλάγχνα τῆς σοβὰρὰ ἀποθέματα βοξίτη καὶ ὁ βοξίτης εἶναι ἡ πρώτη ὕλη γιὰ τὴ βιομηχανία ἀλουμινίου. Κρύβει λευκόλιθο καὶ μ' αὐτὸν γίνονται τὰ πυρίμαχα τοῦβλα γιὰ τὶς ὑψικαμίνους. Κρύβει λιγνίτη καὶ τὰ χρόνια τῆς κατοχῆς ἀπέδειξαν πὼς ὁ λιγνίτης ὁ ἑλληνικὸς μπορεῖ νὰ κινήσει καὶ ἐργοστάσια μὴ καλὴ χαρὰ μ' ἔχοντες ἄλλωστε ὁ λιγνίτης αὐτὸς νὰ ἐξευγενισθεῖ καὶ νὰ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὶς συγκοινωνίες καὶ τὴν ἀκτοπλοΐα. Ἐχομε θηραϊκὴ γῆ καὶ μποροῦμε νὰ αὐξήσουμε τὴν τσιμεντοπαραγωγὴ μας. Γιὰ τὴν ἠλεκτροκίνηση τῆς παραγωγῆς, γιὰ τὴν θέρμανση, γιὰ τὸν φωτισμὸ, γιὰ τὶς συγκοινωνίες, ἀκόμα καὶ γιὰ τὴν ἀγροτικὴ καλλιέργεια, ἔχομε ἀνεξάντλητες δυνάμεις λευκοῦ κάρβουνου, τὶς ὑδατοπτώσεις. Ἡ δέσμευση τῶν ὑδατοπτώσεων θ' ἀποτελέσει τὴν ἀρχὴ μίᾶς καινοῦργιας περιόδου στὴν οἰκονομία τοῦ τόπου (ἄρα καὶ στὶς δυνατότητες νὰ ἐξασφαλίσουμε ἔργασια σὲ ὅλους).

Μποροῦμε νὰ κάνουμε τὸν ἀκόλουθο ἀπλὸ συλλογισμὸ καὶ νὰ αἰσιοδοξήσουμε γιὰ τὸ μέλλον μας. Προπολεμικὰ μὲ τὴν ὀργάνωση τὴν κοινωνικοοικονομικὴ ποὺ εἴχαμε καὶ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν πηγῶν ἐνέργειας, ὅσην καὶ ὁ πὼς τὴν ἀντιμετωπίζαμε, ζούσαμε φτωχὰ μὲν,

ἀλλὰ κάπως ὑποφερτὰ. Μὲ μιὰ δικαιότερη κατανομή τοῦ εἰσοδήματος καὶ μιὰ ἐντατικώτερη παραγωγικὴ δραστηριότητα ἡ ζωὴ μας θὰ γίνονταν ὑποφερτὴ, ὅσο μποροῦσε νὰ εἶναι ὅταν τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα φθάσει κατὰ μέσον ὄρον τὶς 12 (δώδεκα) δραχμὲς τὴν ἡμέρα. Ἄν κατορθώσει ἡ πολιτικὴ μας καὶ ἐπαναφέρει τὴν παραγωγικὴ μας μηχανὴ στὸ προπολεμικὸ ἐπίπεδο ἔχομε κερδίσει τὴν πρώτη μάχη τῆς εἰρήνης. Ἡ δευτέρα θὰ εἶναι νὰ κάνουμε δικαιότερη διάθεση τοῦ εἰσοδήματος. Γιὰ νὰ εἶναι ὁ μέσος ὄρος τοῦ εἰσοδήματος 12 δραχμὲς σημαίνει πὼς ἄλλοι εἰσπράττουν περισσότερο καὶ ἄλλοι λιγώτερο ἀπὸ 12 δραχμὲς. Ἡ δευτέρα μάχη θὰ εἶναι νὰ κάνουμε δικαιότερη διανομὴ τῶν ἀγαθῶν. Ἡ τρίτη θὰ εἶναι νὰ αὐξήσουμε τὴν παραγωγὴ μας. Ὑπάρχει λοιπὸν ἐλπίδα—ὑπάρχουν οἱ ἀντικειμενικὲς δυνατότητες—νὰ κάνουμε τὴ ζωὴ μας ὄχι ἀπλῶς ὑποφερτὴ, ἀλλὰ κατὰ καλύτερον : νὰ ἐξασφαλίσουμε ἔργασια—φαγητὸ—στέγη—ὕγεια καὶ περίθαλψη σὲ περίπτωσι ἀσθένειας, ἀδυναμίας ἢ γηρατειῶν—ψυχαγωγία—καθολικὴ μόρφωση καὶ εἰδικὴ μόρφωση.

Ἄς λογαριάσουμε τώρα καὶ τοὺς ἄλλους τομεῖς ὅπου μποροῦμε νὰ ἀπασχολήσουμε ἐργατικὰ χέρια, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Γεωργία καὶ τὴ βιομηχανία : Τὴ Ναυτιλία καὶ γενικώτερα τὴ συγκοινωνία, τὴν Ἀλιεΐα, τὸ Ἐμπόριο κλπ. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασι στὸ προπολεμικὸ—ποὺ δικαιούμαστε νὰ τὴν ἀπαιτήσουμε ἀμέσως—καὶ αὐτοὶ οἱ τομεῖς μποροῦν νὰ ὀργανωθοῦν πλατύτερα, συστηματικώτερα, ἀποδοτικώτερα. Πρέπει νὰ βρεῖ ἡ πολιτικὴ τρόπο νὰ μᾶς βγάλει ἀπὸ ἓνα δυσνόητο καὶ δυσεπίλυτο γιὰ τὰ κεφάλια μας, τὰ κεφάλια τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, πρόβλημα : **Γιατὶ ἐνῶ ἔχομε τὴ μεγαλύτερη θάλασσα, σὲ σχέση μὲ τὴ γῆ μας, ἀναγκαζόμεστε νὰ κάνουμε εἰσαγωγὴ ψαριῶν ἀπὸ πολιτείες ποὺ ἔχουν λιγώτερη θάλασσα ; Ἴσως γίνεται διότι οἱ θάλασσές μας ἔχουν λίγα καὶ μικρὰ ψάρια, τότε νὰ φτιάσουμε ἀλιευτικὸ στόλο καὶ νὰ ἐξασφαλίσουμε δικαίωμα ἀλιείας σὲ θάλασσες ποὺ ἔχουν πολλὰ καὶ μεγάλα ψάρια.**

3.—Τὸ τρίτο αἴτιο τῆς ἀνεργίας εἶναι ἡ κακὴ ὀργάνωση τῆς ἐκκαίδευσης. Γιατὶ νὰ ὑπάρχει τόσο «διανοούμενο»—διανοούμενο τὸ λέει ὁ λόγος—προλεταριάτο ; Τόσοι νέοι γιὰτὶ νὰ τεμπελιάζουν στὰ καφενεῖα—καὶ σήμερα στὰ ἐπαρχιακὰ ἰδιῶς καφενεῖα φοιτοῦν περισσότεροι ἀπὸ προπολεμικὰ ; Γιατὶ νὰ ἔχομε τὴν στρατιὰ τῶν ψευτομορφωμένων, ποὺ δὲν καταδέχονται νὰ πιάσουν τὴν ἀξίαν στὸ χωράφι τοῦ πατέρα τους ἢ ν' ἀνασκουμπωθοῦν γιὰ ν' ἀνοίξουν μὲ προσωπικὴ ἔργασια ἓνα δρόμο ποὺ νὰ συνδέει τὸ χωριὸ τους μὲ τὸ γειτονικὸ χωριὸ ; Οἱ νέοι γύρω στὰ δεκαπέντε μὲ εἴκοσι χρόνια γράφουν στίχους, τόμους

στίχους. Οί άπόφοιτοι του γυμνασίου σπουδά-
ζουν Νομικά—παλαιότερα τ' όνειρό τους ήταν
να εισαχθούν στην σχολή των Εύελπίδων, «Ο-
λοι αύτοί τελικά ζητούν καταφύγιο στη δη-
μοσία ύπαλληλία. Αναγνωρίζουν φυσικά ό-
λοι οί δημόσιοι ύπάλληλοι—διότι οί δημόσιοι
ύπάλληλοι είναι τίμιοι άνθρωποι—ότι την δου-
λειά τεσσάρων μπορεί να την διεκπαιρώσει
ένας, μα άφοϋ έξεϋτηκαν στο μαγγανοπήγαδο;
άφοϋ τους έξεψε ή Πολιτεία και δέν ύπάρχει
άλλοϋ έργασία; Και έχομε και τους νέους
που διακόπτουν στις πρώτες τάξεις του δη-
μοτικού, άπομένοντας αναλόφθητοι. Και ύ-
πάρχουν και εκείνοι οί νέοι που εργάζονται
στα έργοστάσια και εκείνοι που μπορούν να
καλλιεργήσουν τη γη συστηματικώτερα. Και
αύτους ή πολιτεία τους αφήνει άνειδίκευτους
και άνεξέλικτους έπαγγελματικά, διότι δέν
έχει φροντίσει για την όργάνωση πολλών και
καταλλήλων έπαγγελματικών σχολείων.

Αύτη ή κατάσταση πρέπει να σαρωθεί από
τη ρίζα της. Έμεις οί νέοι πιστεύομε πως ή
καινούργια πολιτεία θα όργανώσει την έκ-
παίδευση έτσι που να την κάνει όχι βλαβε-
ρή, αλλά ώφέλιμη και στα άτομα και στο
σύνολο. Ζητοϋμε ζωντανή, έλληνική και συγ-
χρονησμένη έκπαίδευση.

Γι' αυτά όμως θα μιλήσομε στο έπόμενο
φύλλο.

III

Ό λαός μας έπειτα από τόσες δοκιμασίες—
πεινα, γύμνια, αίματοχυσία, έρείπωση, θάνα-
το—και τόση παλληκαριά και άντοχή που έ-
δειξε πιστεύει στην άνανέωση. Είναι άνάξιος
όποιος δέν συμερίζεται την πίστη του. Ζητάει
άνασυγκρότηση, που θα είπει άποκατάστα-
ση σε ό,τι είχε. Ζητάει όμως και άνανέωση
που σημαίνει άποφασιστική μεταβολή στην
πολιτική δραστηριότητα, επανάσταση. Μια
επανάσταση έλληνική, δημοκρατική, που θα
γίνει με τη λσική ψηφο χωρίς βάρβαρες και
ξενότροπες αίματοχυσίες.

Τό κύριο αίτημά τους θα είναι ν' άντιλα-
λήσει στα έλληνικά χώματα τό τραγουδι
της δουλειάς, να ζεστάνει τις καρδιές ό
μύθος της πολυποίκιλης παραγωγικής δου-
λειάς, που έξασφαλίζει σε όλους την ευ-
δαιμονία. Και ό μύθος να γίνεται ήμέρα με
την ήμέρα πραγματικότητα.

ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ

Σημειώσεις.—Η διατύπωση που έχομε γιά τό-
κο και που στην ούσια της εκφράζει και τις συγκεκρι-
μένες άπόψεις του Έθνικού Ένωτικού Κόμματος—εί-
ναι συνθεμένη από διάφορα κείμενα. Η πρώτη φράση
έχει την αναλογία με τό άρθρο 10 του Συντάγματος
της ΕΣΣΔ του 1936. Η συνέχειά της είναι του Άπο-
στόλου Παύλου Β. Θεσ. 3,10.—Η δεύτερη φράση είναι
παρμένη, με φραστικές αλλοιώσεις από τους «Μακε-
δονικούς ύμνους» του Κ. Δ. Καραβίδα, έκδοση Β',
1942, Άθήναι. Στις πρωτότυπες έργασίες του Κ. Δ. Κα-
ραβίδα στηρίζεται στο κύριο μέρος της ή κριτική που
κάνομε παραπάνω II, 1.—Βοήθημα για τα όσα λέγον-

ΑΛΥΤΡΩΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΑΠ' ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΗΡΑΜΕ ΤΟΝ ΠΑΡΑ ΚΑΤΩ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟ

ΠΟΥ ΜΕ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕ

Πρός την Συντακτικήν Έπίτροπήν
Περιοδικού «ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΙΑΤΑ»
Γραφεία : Φιλελλήνων άριθ. 2
Άθήνα

Συναγωνιστές,

Ένα θερμό κι έγκάρδιο χαιρετισμό σας
στέλλομε από την Έθνική Νεολαία της
Κύπρου, από την άδολη και πατριωτική
Νεολαία της Έλληνικής αύτης γωνιάς, που
γαλουχημένη απ' τα θεία νάματα της Ά-
θανατης Φυλής μας κι άνεπηρέαστη απ'
την ύπουλη Κομμουνιστική Προπαγάνδα
προχωρεί μπροστά στον δρόμο που ή έν-
δοξη μας τρισχιλιετής Ιστορία μας χάρα-
ξε. Από την Νεολαία που άτενίζει με πί-
στη και θαυμασμό προς την χώραν των
Φώτων και του Πολιτισμού προς την άγέ-
ραστη Έλλάδα μας κι όχι προς ξένες
χώρες που ώχριοϋν μπροστά στην Δόξα
και τό μεγαλείο της Πατρίδας μας.

Σας στέλλομε ένα χαιρετισμό από τ'
αδέλφια σας της Κύπρου που μ' άνείπω-
τη λαχτάρα προσμένουν την Έθνική τους
Άποκατάσταση και την εύλογημένη εκεί-
νη ώρα που θα σμίξομε όλοι μαζί κάτω
απ' τα γαλάζια φτερά της Μεγάλης μας
Μάνας.

Με συναδελφικούς Χαιρετισμούς
απ' την Έλληνική μας Κύπρο
Λέανδρος Κόλοκος
Γενικός Γραμματέας

ται στο II, 2 είναι τό σύγγραμμα του Κ. Κουβέλη. Η
ένεργειακή οικονομία της Έλλάδος, Άθήνα, 1944.—
Μιά και μιλήσαμε για δικαιότερη και οικονομικώτερη
όργάνωση της οικονομίας θα πρέπει να αναφέρουμε
τό Νόμο της 19 Νοεμβρίου 1945 «περί έλέγχου της πί-
στεως» που άποτελεί μια έκδήλωση του προγράμμα-
τος που είχε σκοπό να εφαρμόσει ή Κυβέρνηση Κα-
νελλοπούλου.—Τέλος ότι σε μια σειρά άρθρων θα
δώσομε, υπό συγκεκριμένη διατύπωση, τα κυριώτερα
αίτήματα των έλλήνων νέων. Τα αίτήματά τους δέν
άφοροϋν μόνο τους ίδιους, αλλά γενικώτερα την όρ-
γάνωση της καινούργιας έλληνικής πολιτείας, μέσα
στην όποια αξιώνουν να ένταχθούν οί νέοι. Τό δεύτε-
ρο άρθρο «Τά αίτήματα που άφοροϋν τους ίδιους τους
νέους. Η όργάνωση της έκπαίδευσης και της ζωής των
νέων θα δημοσιευθεί στο έπόμενο φύλλο.

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ Κυβερνητικὴ Δεξιὰ φοβάται τὴν κρίση τοῦ Λαοῦ. Ὅπως τὴ φοβάται κι' ἡ Κόκκινη Ἀντίδραση. Γιαυτὸ κι' οἱ δυὸ μαζὺ κάνουν ὅτι μποροῦν γιὰ νὰ στερηθοῦν τὸ Λ α ὀ ἀπὸ τὸ στοιχειοδέστερό του δικαίωμά :

Τοῦ νὰ εἶναι δηλ. ἡ Κυρίαρχη δύναμη μέσα στὸν τόπο του. Ὁ Λαὸς ὅμως θὰ μιλήσει. Καὶ φωνὴ Λαοῦ, ὄργη Θεοῦ.

Τὸ Γκαϊμπελσιδίον

Τὸ κάθαρμα ποὺ φίμωσε τέσσερα ὀλόκληρα χρόνια τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ, εἶχε τὸ θράσος καὶ τὴν ἀδιαντροπιά νὰ παρουσιασθεῖ σὰν ἡγέτης τῆς νέας σπείρας ποὺ χαλκεύει μὲ τὴ «φωτεινὴ» καθοδήγηση τῶν χαφιέδων τῆς κατοχῆς καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου νέες ἀλυσίδες γιὰ τὸν τόπο μας.

Τὸ Γκαϊμπελσιδίον τῆς Δικτατορίας νόμισε γιὰ ἀδυναμία τῆς δημοκρατίας τὸ μῖσος τῆς γιὰ τὰ κότεργα, τὰ ξερονήσια καὶ τὸ ρετσινόλαδο.

Χρῶστα χάρη, Νικολοῦδη, στοὺς «συνοδοιπόρους» σου τῆς ΟΠΛΑ καὶ τοῦ ΚΚΕ ποὺ μὲ τὰ ἐγκλήματά τους παρὰ λίγο νὰ σοῦ δώσουν συχοροχάρτι. Ἡ Δημοκρατία ὅμως θέριψε τώρα. Κι' ἀλλοίμονο στοὺς ἐχθροὺς τῆς καὶ στοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδας. Ἀρνιῶμαστε καὶ τὴν Εἰδικὴ Ἀσφάλεια καὶ τὴν Πολιτοφυλακί.

Παλαιοχιτλερικός

«Ὁ Δαὸς ζητεῖ Κυβερνήτη μὲ χ α β λ ι ὀ δ ο ν τ ε ε ς γιὰ νὰ δαγκώσει ἀνθρώπους...» Αὐτὰ ἔλεγε τὸ 1931 στὶς προγραμματικές του δηλώσεις ὁ κ. Σοφιανόπουλος. Καὶ σὰν τέτοιους ἀνθρώπους ὁ «Νεο αριστερός» ἐαμόδουλος μᾶς ὑποδεικνύει τὸ Χίτλερ καὶ τὸ Μόσλεϋ

Καὶ ἓνα ἄλλο ἀκόμα : «Ἀλλοίμονο στὸν τόπο ποὺ κυβερνοῦν οἱ πολλοί».

Τὸ πρῶτο δουλικὸ δηλ. τοῦ Χίτλερ στὴν Ἑλλάδα δὲ εἶταν ὁ Τσολάκογλου, εἶταν ὁ ναζι κ. Σοφιανόπουλος.

Τὰ «Πολιτικά»

Θεωροῦμε παράλειψή μας τὸ ὅτι δὲν ἀναφέρθηκε ἀπὸ τὶς στῆλες αὐτῆς ἡ ἔκδοση σπουδαίων μελετῶν τοῦ ὀφηγητῆ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου κ. Κωνσταντίνου Ι. Δεσποτοπούλου ὑπὸ τὸν τίτλο «Πολιτικά». Ἡ οὐσιαστικὴ ἀντιμετώπιση τῶν θεμάτων κάνει τὶς μελέτες αὐτῆς, καὶ στὰ σημεῖα ἀκόμη ὅπου τυχαίνει νὰ διαφωνοῦμε ἐξαιρετικὰ σεβαστές. Ἄλλωστὲ τὰ σημεῖα τῆς διαφωνίας μας εἶναι ἐλάχιστα : Δυὸ ἀπὸ τὶς μελέτες τῶν «Πολιτικῶν» εἶχαν δημοσιευθεῖ στὴν παράνομη Ἐπιθεώρηση «Ἑλληνικὴ Πολιτικὴ», ποὺ ἐξέδιδε τὸ Ε.Ε.Κ. κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κατοχῆς. Πρόκειται γιὰ τὶς μελέτες «Σχεδιάγραμμα Ἑλλ. Πολιτικῆς καὶ «ἡ ἰδέα τοῦ Ἐθνους»

Γιὰ τὰ «Καθ. Νέα»

Πιστεύει σι' ἀλήθεια ὁ συμπαθέστατος κ. Ἀκρίτας καὶ τὰ «Καθημερινὰ Νέα» ὅτι τὸ καπιταλιστικὸ Κυβερνητικὸ μπλόκ θ' ἀγωνισθεῖ γιὰ τὸ Σοσιαλισμὸ ;

Θὰ θέλαμε πολὺ νὰ μάθουμε σέ τί διαφέρει ἡ Βαπτελομένη ἀπὸ τὴν Ἀβασιλευτὴ δεξιὰ. Ἀπὸ τὸν κ. Ἀκρίτα ἔμεις οἱ νέοι, οἱ Ἕλληνες, οἱ Δημοκρατικοὶ καὶ Ἀριστεροὶ περιμέναμε γενναϊότερη στάση :

Γιὰ τὸ Σοσιαλισμὸ καὶ τὴ Δημοκρατία μὲ τοὺς Δημοκράτες καὶ τοὺς Σοσιαλιστές.

Ἡ ἀναγνώριση τοῦ τύπου ἔθν. ἀντιστάσεως

Γράφτηκε πρὶν ἀπὸ ἀρκετὲς ἡμέρες στὶς ἐφημερίδες ὅτι ἡ Κυβέρνηση ἔχει ἔτοιμο σχέδιο Νόμου περὶ ἀπονομῆς ἠθικῶν ἀμοιβῶν στοὺς συντάκτας τοῦ παρὰ νόμου τύπου καὶ γενικώτερα στοὺς ἀγωνιστῆς τῆς ἔθνικῆς Ἀντιστάσεως. Τὸ θέμα εἶναι ἀπὸ τὰ πάρα πολὺ λεπτά. Αὐτὸ φαίνεται πὼς ἔγινε ἡ αἰτία, ποὺ ἡ Κυβέρνηση, μολοντί θέλησε νὰ ἐπιλύσει τὸ ζήτημα, ἐν τῶν ὑστέρων τὸ ἀποσιώπησε.

Θεωροῦμε τὸ ζήτημα ἀναπόσπαστα συνδεδεμένο μὲ τὸν ἠθικὸ καθαρμὸ τοῦ τόπου. Ἐτοί τὸ εἶχεν ἀντιμετωπίσει καὶ ἡ Κυβέρνηση Κανελλοπούλου, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε νὰ τὸ ἐπιλύσει.

Καὶ ὁ ἠθικὸς καθαρμὸς καὶ οἱ ἠθικῆς ἀμοιβῆς. Ἄν τὸ νομοσχέδιο περὶ ἠθικῶν ἀμοιβῶν ἔχει ἐγκαταλειφθεῖ ὀριστικὰ ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση, θὰ λυθεῖ τὸ ζήτημα ἀποφασιστικὰ ἀπὸ τὴ μέλλουσα νὰ ἀνεέλθει Βουλὴ. Τὰ «Ἐλεύθερα Νιάτα» ὑπόσχονται νὰ ἀγωνισθοῦν : Γιὰ τὸν ἠθικὸ καθαρμὸ γιὰ τὶς ἠθικῆς ἀμοιβῆς.

Ἐπονίτες · Λωποδύτες ἰδεῶν

Καὶ ὁ μαρξισμὸς μπορεῖ ἀκόμα καὶ σήμερα νὰ γονιμοποιήσει πνευματικὰ καὶ πολιτικὰ μερικὰ καρπερὰ κεφάλια. Τὰ κεφάλια ὅμως τῆς ΕΠΟΝ εἶναι στεῖρα. Πενία ὅμως τέχνης κατεργάζεται. Καὶ δταν ἡ φτώχεια τύχη σὲ ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἔχουν ἀρχικὴ δύναμη ἀντιστάσεως κατευθυνόμεστε ἀναπόδραστα στὴ λωποδυσία.

Οἱ ἐπονίτες δὲν ἔχουν ἰδέες, ἰδοὺ τὸ σημεῖο τῆς φτώχειας. Καὶ καταφεύγουν σὲ λωποδυσία ἰδεῶν. Καὶ ἡ λωποδυσία αὐτὴ γίνεται διὰ τῆς μεθόδου τῆς φράξιας.

Μιὰ ἀπόδειξη τῆς καταγγελίας μας εἶναι τὸ «Ἀ' Ἀντιφασιστικὸ Δημοκρατικὸ Συνέδριον τῆς ΕΠΟΝ». Μὲ κέντρο τὴν Ἐθνικὴ Ἐνωτικὴ Νεολαία εἶχαν συγκεντρωθεῖ τὸ περασμένο καλοκαίρι ὀργανώσεις νέων καὶ εἶχαν ἀποφασίσει τὴ σύγκληση Ἀντιφασιστικοῦ Δημοκρατικοῦ Συνεδρίου Νέων».

Τὸ Συνέδριον δὲ ἔγινε τότε, διότι ἡ «ἡγεσία» ἀγνόησε τὴ σημασία του. Ἀνέλαβε ὅμως νὰ τὸ πραγματοποιήσει ἡ ΕΠΟΝ κάνοντας κλοπῆς. Καὶ ἔχομε δύο κλοπῆς. Τῆς ἰδέας τοῦ Συνεδρίου. Καὶ δεύτερη : τοῦ τίτλου τοῦ Συνεδρίου. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν μπόρεσαν βέβαια νὰ κλέψουν ἦταν τὸ περιεχόμενο τοῦ Συνεδρίου. Σ' αὐτὸ φταίει ὁ μαρξισμὸς, διότι ὁ μαρξισμὸς λέει φασίστες δλους τοὺς μὴ μαρξιστῆς καὶ δημοκράτες τοὺς μαρξιστῆς. Δὲν μπόρεσαν νὰ κλέψουν τὸ περιεχόμενο διότι αὐτὸ εἶχε πηγᾶσει ἀπὸ τὴν ψυχὴ τῶν ἐλλήνων νέων—καὶ ἡ ψυχὴ δὲν κλέβεται. Ἐτοί τὸ Συνέδριον τῆς ΕΠΟΝ κατέληξε νὰ γίνῃ μιὰ ἀνούσια κομματικὴ συγκέντρωση.

Η ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ Ε. Ε. Ν.

Ἡ ὀλομέλεια τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Ε.Ν. ἐνέκρινε τὸ νέο καταστατικὸ τῆς ὁργανώσεως. Τὸ καταστατικὸν θὰ ἰσχύσει προσωρινὰ μέχρις ὅτου ἐγκριθῆι ἀπὸ τὴν προσεχῆ Γεν. Συνέλευση.

Ὁ γραμματέας τῆς Ε.Ε.Ν. Μεσσηνίας Ν. Κουρῆς καὶ ὁ γραμματέας τῆς Ε.Ε.Ν. Αἰγιαλείας Π. Κότικας ἐκπροσωποῦν τὴν Πελοπόννησον εἰς τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ. Τρεῖς ἐκπρόσωποι ἐπίσης τῆς Ε.Ε.Ν. Βορείου Ἑλλάδος θὰ συμπεριληφθοῦν πολὺ σύντομα εἰς τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ τμήμα ψυχαγωγίας τοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν ὁργανώσῃ ἑορτὴν εἰς τὸ Κέντρο «Ἄλσος». Ἐτίμησαν τὴν ἑορτὴν μετὰ τὴν παρουσία ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ε.Ε.Κ. ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Ν. οἱ ὑπουργοὶ τῆς κυβερνήσεως Κανελλοπούλου, Κυπριᾶδης, Κασιώτας, Καλλιᾶς, Μαγκάκης. Ἐπίσης τὰ μέλη τῆς Κ.Ε. τοῦ Ε.Ε.Κ. Μίχας καὶ Σαμπούλου. Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς ἑορτῆς ὀφείλεται ἀποκλειστικὰ εἰς τὰς προσπάθειας τῆς ὁργανωτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ε.Ε.Ν. Κυφέλης κυκλοφορεῖ κάθε δεκαπέντε ἡμέρας τὴν ἑφημερίδουλα «Ἀγωνιστὴς» γραμμένη ἀπὸ μέλη καὶ στελέχη τοῦ τομέως. Ἡ Ε.Ε.Ν. Κυφέλης γιὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν μελῶν ὁργανώνει τακτικὰ μικρὰς ἑορτὰς.

—Τὸ προσεχὲς Σάββατο θὰ γίνῃ ὁ χορὸς τῆς Ε.Ε.Ν. Νέας Σμύρνης εἰς τὴν Νέα Σμύρνη.

—Τὰ πολιτικὰ φρονιμητήρια τῆς Ε.Ε.Ν. ἐξακολουθοῦν κάθε Παρασκευὴ μετὰ ὀμιλητὰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος τὸν πρόεδρον τῆς Ε.Ε.Ν. καὶ τὸν κ. Χριστίδην πρόεδρον τῆς Ε.Ε.Ν. εἰς τὰ χρόνια τῆς κατοχῆς.

Κέντρο Πειραιῶς

Τὸ κέντρο Πειραιῶς ἔχει ἐξελιχθεῖ εἰς ἓνα ἀπ' τὰ καλύτερα τμήματα τῆς ὁργανώσεως. Τὸν τελευταῖον μῆνα ὁργανώσῃ δύο ἑορτὰς μετὰ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας εἰς τὴν φουαγιέ

τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου. Σὲ λίγες μέρας πρόκειται νὰ κυκλοφορήσῃ ἡ ἑφημερίδα τοῦ Κέντρου.

Γραμματέας τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κέντρου Πειραιῶς εἶναι ὁ συνάδ. Δρεπανιώτης.

Ε.Ε.Ν. Ἀχαΐας

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ε.Ε.Κ. περνώντας ἀπὸ τὸ Αἶγιο ἐμίλησε εἰς μεγάλη συγκέντρωση τῆς Ε.Ε.Ν. Αἰγίου. Ἐμίλησαν ἐπίσης οἱ ὑπουργοὶ τῆς κυβερνήσεως Κανελλοπούλου Καλλιᾶς καὶ Μαγκάκης.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Ε.Ν. καὶ ὁ Κ. Τριαντάφυλλος τῆς Ε.Ε.Ν. Κορίνθου εἰς σειρά ὀμιλιῶν ἀνέπηξαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ε.Ε.Ν. Πατρῶν τὴν ἰδεολογικὴν μας ἀρχήν.

Ἡ ἐπιτροπὴ Αἰγιαλείας ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς Π. Κότικα γραμματέα, Δ. Ἀρβανίτη, Κ. Μπένο, Ν. Ἀγγελόπουλου Ν. Μίχαλο, Δ. Παναγόπουλο.

Ἡ ἐπιτροπὴ Πατρῶν ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς Πάνο Παπαπάνου γραμματέα, Δ. Σπυρόπουλο Σπ. Ἀγγελόπουλο Μ. Μυχαλόπουλο Γ. Σκούρου Α. Κόκκαλη Α. Κόκκαλη Φ. Παπαδόπουλο.

Ε.Ε.Ν. Μεσσηνίας

Ἡ νομαρχιακὴ ἐπιτροπὴ Μεσσηνίας ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς Νάσο Κουρῆ γραμματέα, Γεωρ. Πουλῆ, Σπ. Δεδούση, Γ. Παπαδόπουλο, Ν. Μασσουριδῆ, Δ. Τριανταφυλλάκη, Γ' Ἀλεξόπουλο.

Ε.Ε.Ν. Ἡρακλείου

Ἡ νομαρχιακὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ε.Ε.Ν. Ἡρακλείου ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς Ε. Μαγκάκη γραμματέα, Ἀλέξανδρον Μαγκάκη, Ἰωάννη Παναγιωτόπουλο, Ἀλέξανδρον Κουτσογιάννη, Γεώργιον Βασιλάκη, Ε. Κοπιδάκη, Ἡρακλῆ Πετρακογιώργη καὶ Ἀντάνη Μιχελιδάκη.

ΜΑΡΑΘΩΝΟΔΡΟΜΟΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 4)

Ὁ Μαραθῶνιος θέλει πολίτη Ἐλεύθερον ποῦ εἶναι σὲ θέση νὰ συνειδητοποιήσῃ τὸ «Νενικήκαμεν»!

Θέλει πολίτη ποῦ ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ Μαραθῶνα καὶ φτάνει εἰς τὴν Ἀθήναν γιὰ νὰ πεῖ, μετὰ τὴν τελευταία του πνοή, τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα, χωρὶς τὴν «καθοδήγησιν» τοῦ «Ἰντρούχτορα»!

Ὅταν ξεψυχοῦσε ὁ Μαραθωνοδρόμος μετὰ τὴν λέξιν «Νενικήκαμεν» ἀναγγέλοντας τὴν κατατρόπωση τῶν Περσῶν, ἡ ἱστορία ἀποκαλύφθηκε εἰς τὸν ἥρωα, καὶ εἰς τὸ γεγονός, κι' ἔγραφε τὴ σημασίαν τῆς Μεγάλης αὐτῆς Νίκης, ὡς Νίκη ποῦ ξεπερνοῦσε τὰ ὄρια τῆς Ἀθῆνας ἀποτελώντας πανανθρώπινον Νίκη: Τὴν ἀπόκρουσιν τῶν Βαρβάρων, τὴν ἀπόκρουσιν τῶν μισοφόρων Περσικῶν μαζῶν, ἀπὸ τὸν ὀλιγάριθμον Ἑλληνικόν στρατόν, ποῦ ἀποτελεῖτο ἀπὸ Ἐλεύθερους Πολίτας, μετὰ βαθεῖαν συνειδητὴν τῆς μεγάλης ἐκείνης μάχης ποῦ προᾶσπιζαν τὴν Ἀθηναϊκὴν Πολιτείαν, μετὰ τὰ δύο βάθρα τῆς, τὴν Ἐλευθερίαν, καὶ τὴν Δικαιοσύνην, γιὰ νὰ τὴ διαφυλάξουν, καὶ τὴν παραδώσουν εἰς τοὺς αἰῶνας, ὡς πρότυπον πολιτείας, σὺν πολιτικῷ ἄστρον πρὸς τὸ ὅποιον στρέφονται τὰ μάτια τῆς τάλαιπωρήμενης, ἀπὸ τοὺς ὀλοκληρωτισμοῦς, ἀνθρωπότητος.

Ἡ Ἑλλάδα εἶναι ταγμένη ἀπ' τὴ μοῖρα τῆς σὲ μιὰ κρίσιμη ἱστορικὴ σκοπιά. Εἶναι ταγμένη νὰ δέχεται τοὺς πρὸ μεγάλους κινδύνους ποῦ ποτὲ δὲν εἶναι κινδύνοι ἀτομικοῖ, δικοῖ τῆς, μὰ ὀλοκληρῆς τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀνθρωπότητος. Ἡ Ἑλλάδα εἶναι «προκεχωρημένον φυλάκιον» τῆς Εὐρώπης.

Ἐχει ὅμως καὶ ἀπόλυτη τὴ συνειδητὴν τοῦ ἐπικίνδυνου, ἀλλὰ ἠθικὰ ὠραίου χρέους τῆς.

Πόσες φορές τὰ μάτια ὄλου τοῦ κόσμου στράφηκαν μετὰ ἀγωνία εἰς τοὺς πολίτας αὐτῆς τῆς γῆς!

Ἄλλὰ καὶ πόσες φορές σταμάτησε ἡ ἀνάσα τῶν διαφόρων Περσῶν;

Ναί! τῶν διαφόρων Περσῶν! Γιατὶ Πέρσες ὑπάρχουν πολλοί! Πέρσες ὑπάρχουν καὶ σήμερον!

Καὶ οἱ Πέρσες (οἱ σημερινοὶ Πέρσες) ἔχουν κάθε λόγον νὰ μὴ βαραινῶν τὴ μνήμη τους μετὰ τὸν «Μαραθῶνιον Δρόμον», καὶ τ' αὐτὰ τους μετὰ τὸν διαπεραστικὸν ἤχον «Νενικήκαμεν». Ἄλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἀπ' τὴν ἱστορίαν νὰ ἀποκρούμε τὴν κάθε Βίαν ποῦ φορέας τῆς εἶναι κάθε μᾶζα ποῦ ξεχύνεται ἀπάνω μας, βροντοφωνάζουσα εἰς τοὺς ὀποιοὺςδήποτε Πέρσας.

Ὅσοι ἀπομείναμε δρθιοὶ ἀπὸ τὴν ἀπόκρουσιν τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστικῶν μαζῶν, (εἰς τοὺς ὁποίους προσφερθήκατε, οἱ βόρειοι γείτονές μας, προγεφύρωμα ἐναντίον τοῦ τελευταίου φρουρίου τῆς Δημοκρατίας, τῆς Ἑλλάδας, ποῦ μαχόνταν τὸν πανανθρώπινον ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ὀλοκληρωτισμῶν), ἔχουμε ἀπόφασιν ν' ἀντιμετωπίσουμε καὶ τὴ δικήν σας μᾶζαν.

Κι' ὅσοι ἀπομείνουσιν κι' ἀπὸ τὴν ἀπόκρουσιν καὶ τοῦ δικοῦ σας ὀλοκληρωτισμοῦ θὰ γυρίσουσιν τρέχοντας εἰς τὴν Ἀθήναν τὴ πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐρώπης, γιὰ νὰ ἐπαναλάβουν τὸ «Νενικήκαμεν» ποῦ καὶ πάλι ὁ ἦχος του θὰ βγαίνει ἀπ' τὰ τυπικὰ ὄρια τῆς Ἑλλάδας, γιὰ νὰ φτάσῃ εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, εἰς τὰ οὐσιαστικὰ ὄρια τῆς, γιὰ νὰ πάρῃ, γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, ἓνα Παγκόσμιον νόημα.

Γ. ΣΑΧΙΝΗΣ

Η
“ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΩΝΗ,,

Τὸ Ἐπίσημο ὄργανο τοῦ

ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΝΩΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἄρθρογραφία : ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ πρῶτο τεύχος
τῆς σειρᾶς τῶν «ἀποσπασμάτων
ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Σαίξπηρ»

τοῦ κ. G. Draivil

διὰ τοῦς σπουδαστὰς
τῆς Ἀγγλικῆς

Διαχείριση :

ΑΛΚΗΣ ΓΟΓΚΑΚΗΣ

Ἄλληλογραφία :

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ

Τὰ «Ἐλεύθερα Νιάτα» συνεχιζοῦν τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας
«Μαχόμενα Νιάτα» ποῦ ἔβγαίνει μυστικά τὸν καιρὸ τῆς Κατοχῆς.